

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III Gruodžio-December 15 d., 1921 m. No. 18 (112)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October
6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order
of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications
must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Hossana In Excelsis.

TĖJUS Šv. Kalėdoms, pasaulis užmiršta visus savo vargus ir džiaugsmas užviešpatauja visur. Turtingi ir neturtėliai, seni ir jauni, visi džiaugiasi viens kitam geriausio linkėjimo reikšdami. Bet kame to džiaugsmo paslaptis? Kodėl veidai tų, ką vakar liūdėsio ir vargų debesiais buvo apdengti, šiandieną šviečia stebėtinu džiaugsmu? Tikrai, jų vargai nei kiek nesumažėjo.

Ir ištiesų džiaugsmas yra Kalėdų brangi dovana. Kada piemenys naktį saugojo bandas, "Štai angelas Viešpaties atsistojo šaly jų ir Dievo skaistumas apšvietė juos... Štai apsakau jums didį džiaugsmą, kuris bus visiems žmonėms. Ir ūmai atsirado su angelu daugybė dangiškos kariuomenės, garbinančios Dievą ir sakančios: Garbė Dievui ant aukštybių, o ant žemės ramybė žmonėms geros valios... Ir atėjo

skubindamies ir rado Mariją ir Juozapą ir Kūdikį paguldytą prakartėj, ir sugrižo su *didžiu džiaugsmu* širdyse, garbindami ir šlovindami Dievą". Po kelių dienų, kada Trys Išminčiai iš tolimų Rytų atėjo ir vėl pamatė žvaigždę "jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu".

Bet visi, kurie taip džiaugėsi Kūdikėlio užgimimu, buvo iš visų pusių spaudžiami vargų nelaimių. Šaltis ir alkis spaudė Mariją, Juozapą ir piemenis, tolyma kelionė ir nuovargis Tris Išminčius. Vienok visi "džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu". Kame tat to džiaugsmo paslaptis? Kame raktas to šaltinio tikrojo džiaugsmo? Dievo Meilėje. Dievo Meilė, tai vienatinis šaltinis tikrojo džiaugsmo, nes džiaugsmas nėra nie-

kas kitas, kaip tik sielos ramybė. Sielos ramybė-gi randasi tik tada, kada žmogus gyvena Dievo baimėje — drauge su Dievu, Viešpats Dievas yra tas tikras, neapsakomai didis džiaugsmas. Šv. Paulius sako: "Kurio gyvenimas buvo ilga kova visose savo nelaimėse aš džiaugiuosiu didžiu džiaugsmu, nes ne aš gyvenu bet Kristus gyvena manyje".

Kad ir tu, brangus Vyti-tė, toje brangioje šventėje galėtum džiaugtis labai didžiu džiaugsmu, eik prie Kūdikėlio Jėzaus, atverk jam savo širdį, o Jis pripils tavo sielą ramybe. Tada, taip kaip piemenėliai ir Išminčiai ir tu išėjęs iš bažnyčios galėsi džiaugties "labai didžiu džiaugsmu".

Eikasis.

Kalėdos.

PRASLINKO liūdnos, neramios Adventų dienos, prisiartino linksmios Kalėdos su ypatingomis, įvairiomis gamtos ir žmonių perspektyvomis. Kiekvienas žmogus, ypatingai krikščionis-katalikas, savo širdyje jaučiasi linksmas, laimingas, kad sveikas sulaukė tos brangios šventės — Kalėdų. Jis jaučia kokį tai nepaprastą jo sieloje susijaudinimą. Lieka linksmesnis, meilesnis ir nors ant trumpos valandėlės sužiba jam jo gyvenimo laimės saulutė. Jo rūstus veidas ir akys žaibus metančios virsta į meilės simbolį, kuomet jo draugas-gė sveikina jį linkėdamas laimės jo gyvenime, vardan užgimusio Jėzaus, pasaulio Atpirkėjo.

Ištikrųjų tas jaučiasi laimingas ir jo džiaugsmas kur kas malonesnis, kuris klauso savo sąžinės balso ir tiki, kad Kristus tikrai buvo Dievo Sūnus. Bet tas, kuris netiki, to džiaugsmas, to linkėjimai yra šalti, paviršutiniai.

Atsizadėjęs, paniekinęs Kristaus mokslą žmogus nelaukia Kalėdų šventės, nes jam ji yra baisi, nepakenčiama. Ta šventė pažadina jo sąžinę prie išmėtinėjimo ir sukelia kovą. Delto visi bedieviai šaukia: "Šalin su Kristaus mokslu, su jo tikėjimu,

nes jis mums baisus, mes jo nenorime. Jis mokina žmoniją doros, artimo meilės. Jis skelbia pasauliui ramybę, o mes to nenorime. Mes norime būti aukštesni už kitus, mes nepripažįstame doros, artimo meilės. Mes nenorime pasaulio ramybės, nekenčiame jos. Mes siekiame revoliucijos. Ir tol nebūsime ramūs, kol jos nepasieksimė".

Taip dvokia visa bedievių spauda. Jie neteisčiai užsipuldinėja, šmeizia Vyčių organizaciją ir pavienius narius, nes mato, kad Vyčiai yra didžiausias jiems pavojus. Tečiau, nežiūrint visų šmeižtų Vyčių organizacija kyla ir kyla traukdama po savo vėliava vis daugiau ir daugiau Amerikos lietuvių jaunimo.

Tat, brangūs Vyčiai-tės, per šią brangią Kristaus užgimimo šventę sustiprinę savo jėgas smarkiau stokime darban. Sekdami Kristaus mokslą ir turėdami Šv. Kazimierą sau už vadą, viską pergalėsime. Tik mylėkime kits kitą ir dirbkime visi iš vien taip, kaip Kristus prisakė, o mūsų darbai visuomet bus sekmingi.

Visi džiaugkimės ir linksminkimės sulaukę šventų Kalėdų — Kristaus užgimimo šventės.

Jonas Tautilas.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Prakartēlyj tarp galviņu
Išganytojas žmonių,
Kenčia šaltį su Marija,
Be pastogės, be namų.

Bėgkim, bėgkim, piemenėliai,
Bėgkim Jėzų aplankyti,
Bėgkim nešti dovanėle
Ir Karaliaus pamatyti.
Gloria in excelsis Deo.

Tam Karaliui ant karalių
Gieda giesmę angelai,
Mažutėliui, Visogaliui
Duoda garbę Jo sargai.

Jūs valdytojai, didžiūnai,
Meskit kardus ir šarvus
Neškit garbę Tam Galiūnui,
Kurį garbina dangus.
Gloria in excelsis Deo.
V. Grečius,

Visus Gerbiamuosius "Vyčio" Skaitytojus, Bendradarbius ir Rēmėjus Sveikina su šventomis Kalėdomis "Vyčio" Redakcija ir Administracija.

Sveikinimai ir Linkėjimai.

Dienos pašvęstos Kristaus gimimui paminėti nepaprastu džiaugsmu pripildo visų tikinčiųjų širdis. Tuos džiaugsmo jausmus vieni kitiems reiškiamo linkėjimais, kad sveiki ir linksmūs sulauktumėm kitų švenčių. Įžengdami-gi į Naujuosius Metus, sveikiname ir linkime kuogeriausio pasisekimo ir laimės.

Tikėjimo ir Tėvynės meilė sutelkė ideališkąją jaunuomenę po L. Vyčių vėliava, surišo galingais idealo ryšiais ir šiandien žengiame Kristaus keliais su Jo mokslu visuomenės ir Tėvynės labui. Bet daugeliui mūsų idealai nepakenčiami ir trukdomi mūsų žygiai. Šiuomi sveikindamas Vyčius bei Vytes linkiu, kad, kaip 19 šimtų metų atgal nužengė Išliuosuotojas pasaulio, sėdinčio tamsybėse ir mirties šešėlyje ir atnaujino žemės veidą, ir dabar nužengtų Galybė iš Dangaus į visų širdis, apsigyventų ir stiprintų mus šventuose pasirizimuose bei darbuose.

Lai Kristus ir Jo Motina Mergelė Marija būna mūsų apgynėjai ir vadovai prie laimės!

Viso iš širdies trokšdamas Vyčiams bei Vytėms, lieku,
Idėjos tarnas

Pr. M. Juras,
L. Vyčių Centro pirm.

Nuo Administracijos.

"Vytis" už lapkričio 30 d. neišėjo. Kad atsakyti į daugelio pastatytąjį mums klausimą: "Delko? Išigijom nuosavą spaustuve, o "Vytis" tai vėlinas, tai visai nebeišeina

paskirtomis datomis" turime pranešti štai ką. Visos spaustuvės, paprastai, prieš šventes turi daug darbo. Mūsų spaustuvė ypatingai buvo užversta darbais iš šalies. Lapkričio pabaigoje ir pradžioje gruodžio, mūsų spaustuvė dirbo veik dviem "šiftais", t. y. dieną ir naktį. Delto, norėdami patenkinti savo kostumerius, nors labai norėjome, tačiau negalėjome suspėti išleisti "Vytį" už lapkr. 30 d.

Kiekvienas skaitytojas užsisakęs "Vytį" metams privalo gauti 24 nūm. Del to visų tų skaitytojų taps pailgintas prenumeros laikas.

"Vyčio" Adm.

Kučių Vakare

—xox—

Tas buvo senai. Visi N. gimnazijos mokiniai iš provincijų jau buvo išvažinėję Kalėdoms į namus. Tik mane vieną svarbios pareigos buvo privertusios pasilikti ligi pačių Kalėdų. Laukiant tos šventės paskutinės dienos slinko nuobodžiai. Štai ir Kūčia.

Danguje sumirgėjo pirmutinė žvaigždė, kada užpustytu keliu pasileidau namų link. Šiaurinis vėjas spirgino įraudusį veidą; brendu per sniegą ištiesus rankas, skubu namo, kad nepasivėlinčiau kartu su namiškiais pasidalinti "Dievo pyragais".

Visas dangus jau mirgėjo šviesiomis žvaigždutėmis, kada pasiekiau gimtąją bakūželę. Namuose viskas jau buvo prirengta. Stalas užtiestas balta staltiese, po kuria storai paklotas šienas leido skanų kvapą. Ant stalo buvo padėta lėkštė su "Dievo pyragais".

Apsiruošę namiškiai suėjo vidun ir visi susėdom apie stalą. Vienu jausmu gyvendami visų pirmą laužėm "Dievo pyragą" ir valgydami jį linkėjom vieni kitiems, "kad sveiki ir linksmūs sulauktumėm kitų Kalėdų". Po to vėl laužiant vienam nuo kito "Dievo pyragą" visų lūpos šnabzdėjo, "Die-

ve, laimink mūsų šalį, Lietuvą; laikyk mūsų krūtinėse vienokį jausmą, kad nesigailėtumėm pasišvęsti tėvynei, o reikale ir mirti už ją".

* * *

Praslinko nemaža metų. Artinasi tos pačios Kalėdos, Kučių vakaras. Bet ar bus jis toks, koks buvo anuomet, senai. Ne. Kaip vėjas rudens metu nurinkęs nuo medžių lapus išnešioja, išblaško juos po visus kraštus, taip mes iš vieno namo likimo tapome išblaškyti po platųjį pasaulį. Ir sunku pasakyti, ar teks dar kada susirinkus po vienu stogu valgyti "Dievo pyragų". Susirinks gal, bet jau ne visi. Brolelis-dobilėlis, giliai įsidėjęs širdin žodžius anųjū Kučių, "kad nesigailėtumėm pasišvęsti tėvynei, o reikale ir mirti už ją" senai jau ilsisi po šalta velėna. Jis gindamas tėvynę nuo priešų zuvo ir nebėra jau jo.

Šiomet vienu du tėveliai sengalvėliai Kučių vakare po senovei valgys "Dievo pyragą". Jie po senovei sveikinsis linkėdami "kad sveiki sulauktumėm kitų šventų Kalėdų". Bet ką šnabzdės jų lūpos, kuomet tame vakare prie bendrojo stalo nebus tų, su kuriais anuomet linksmūs dalinosi "Dievo pyragais"?
Marytė.

Už Ką Persekiojimai?

Juo kuris asmuo daugiau pasidarbuoja, tuo daugiau susilaukia priešų, kurie visokiais būdais stengiasi subiaurinti jo gerą vardą. Panašiai yra ir su organizacijomis. Kuri organizacija daugiau veikia Tautai ir Bažnyčiai, ta labiau persekiojama, niekinama ir slopinama.

L. Vyčių organizacija daugiau yra pasidarbavus tautinėje-katalikiškoje dirvoje, negu kuri kita. Vyčiai pirmutiniai aukojo Tautos Fondan ir dirbo rinkdami aukas, o vėliaus ir drabužius suvargusiems del karo broliams, sesėms Tėvynėje. Ir šiandien daugelis Vyčių tebedirba L. L. Paskolos stotyse. Kurioje lietuvių kolonijoje gyvuoja Vyčių kuopa, tai kiekvienas, kurs neužsimerks prieš teisybę, pripažins, kad niekas tiek dar-

bo ir aukų nepaaukojo Tėvynei, kiek Vyčiai-ės.

Nei viena organizacija nėra turėjusi tiek vakarinių pamokų, kiek Vyčiai. Nei viena organizacija nėra surengusi tiek vakarų, koncertų, parodų bei šiaip visokių pramogų, kiek Vyčiai. O kiek tų vakarų, koncertų, pramogų pelną Vyčiai yra atidavę Tautai ir Bažnyčiai? Pasaulinėmis akimis žiūrint, jie save tik skriaudė. Bet vedami kilnaus obalsio — gyvenam Tautai ir Bažnyčiai — Vyčiai-ės nekrepė domės į tuščios garbės maišą. Del to tai susilaukė priešų, kurie kad tik galėtų, visus Vyčius šaukšte prigirdytų. Už ką? Štai svarbiausi užmetimai:

Pirmas. Vyčiuose esą įsibriovusių lais-

vamanių bei sugedusių katalikų. Tiesa, vienoje, kitoje kuopoj rasim šiaudadūšį ir net kenksmingą katalikų jaunimui asmenį. Bet kas čia kaltas? Kaltinami Vyčiai... Kiekviena kuopa turi dvasios vadą, kuris žino, arba bent turi žinoti, kuris asmuo jo parapijoj yra katalikas, kuris ne. Tat dvasios vadų pareiga perspėti kuopą, patarti, tėvišku būdu pamokyti, o jei kuris asmuo piktina jaunimą ir veda iš kelio kitus — prašalinti. Juk ir Konstitucija reikalauja, kad "Dvasiškas vadovas, patėmyjęs Vyčių kuopoje narį, kuris nepildo Kristaus Bažnyčios įsakymų, įneša kuopai ir su kuopos pritarimu jį suspenduoja, arba prašalina". Konstitucija ir beveik visi Seimai yra pareiškę, jog L. Vyčių organizacijos nariai *negali* priklausyti prie anti-katalikiškų draugijų. Nariai priklausą prie tokių dr-jų turi būti valdybos perspėti, o nepaklausiusieji perspėjimo išbraukti iš organizacijos (Konst. II ir III skyr. ir Prot. "V." 11 p. 327). Ar tas daroma? Centras-gi negali žinot, jeigu niekas iš kuopų jam nepraneša.

Antras. Vyčiai, girdi, nepajėgė sutraukti viso jaunimo. Teisybė, kietas užmetimas. Bet čia noriu paklausti, kuri mūsų organizacijų pajėgė? Kiek moksleivių Susivienijimas (Giedrininkai) turi narių? Naujoje Anglijoj moksleivių esama daugiau negu visame Susivienijime, nes priskaitoma arti 300. O kur kiti miestai-miesteliai?

Eikime toliaus. Ar tiek mažai Amerikoje yra darbininkų, kad L. D. S. turi mažiau narių negu Vyčiai? L. R. K. S. A. turėjo turėti bent porą desėtkų tūkstančių, kadangi Amerikoje skaitoma apie 800,000 lietuvių ir kiekvienam begalo svarbu priklausyti prie tokios organizacijos. Delko-gi tik dalis lietuvių tepriklauso prie Susivienijimo, o daugybė prie vietinių ir svetimtaučių "insurance'o" kompanijų? Ir kur tik nežvelgsim, vis prieisim prie tos pačios išvados. Vienok niekas tų organizacijų nekaltina. Tuo labiau negalima kaltinti Vyčių, nes jie dirbo ir dirba kitoms organizacijoms. Tik paimk kurį nors katalikišką laikraštį ir perskaityk korespondencijų skyrių. Rasi, kad ten ir ten, tokia ir tokia Vyčių kuopa

tokiai ir tokiai draugijai įrengė vakarą, koncertą išpildė programą ir t.p.

Trečias užmetimas, kad Vyčiai nepajėgė paimti savo globon čia augusio jaunimo. Pažinkim Amerikos gyvenimą ir jo dvasią. Persistatykim amerikanizacijos vilnis. Paimkim tą jaunimą, kuris nematė Lietuvos, taip gražiai mūsų dainose apdainuojamos, kuriam neįkvėpė karštos tėvynės meilės jų gimdytojai-tėvai, o mes norime kad ir jis būtų toks pat, kaip ateiviai, ir tėvynės meilės skatinami rašytusi prie Vyčių! Vyčiai tečiaus po savo vėliava turi sutraukę daug čia augusio jaunimo. Pritrauks da daugiau, kada visos kuopos subrus organizuoti sporto skyrius ir bus įvesta laipsniai. Centro vairininkas kl. Pr. M. Juras toje srityje daug veikia. Jis gilinasi į organizacijos reikalus, teiraujasi pas savo prietelius, kaip prašalinti visus tuos nedateklus ir kokius reikės įvesti patobulinimus 10-me L. Vyčių Seime.

Patobulinimai. Gyvenimas kasdien iškelia naujus klausimus. Juos reikia risti rimtai ir rūpestingai. Vytis A. M. Linkus, 15 "Vyčio" numeryj teisingai sakė: "kas vakar buvo, šiandien jau nebetas-pats; nebetokie mūsų tautos reikalai nei nebetokia lietuvių jaunimo padėtis ir Amerikoje".

Giliau pažiūrėjus į L. Vyčių organizaciją matosi, kad būtina reikia įnešti jon reikalingų, pritaikintų prie šių dienų ir šios šalies patobulinimų. Kyla klausimas, kokių? Čia jau nuomonės susiskaldo.

Žemiau paduosiu tik vieną ištrauką iš žymaus rašytojo-veikėjo laiško, rašyto Centro pirmininkui, Pr. M. Jurui. Tarp kit-ko va ką rašo: "Taip, Vyčių organizacijai patobulinimų reikia. Tamstos laipsnių ruošimui pritariu, pritariu taip-gi organizavimui prie kuopų sporto skyrių-ratelių. Bet, man rodos, to dar maža. Mano nuomone, Vyčių organizacijon reiktų įvesti pašelpos skyrius. Reiškia, organizacija nebus vien socialė (suprask ne socialistiška) bet ir pašelpinė. Tada mažiau bus rėkiama, "ką duoda Vyčių organizacija?" Vien laikraščiu negalima ilgiaus patenkinti. Obalsiai gražūs, bet jų neužtenka, vadinasi, nesusipratusiai

liaudžiai per idealus. Įvedimas pašelpos skyrio, aš manau, daugiau padarys gero organizacijai. Tai yra nuomonė paeinanti iš širdies, kuri Vyčių organizacijai linki kuogeriausio ir *Ilgiausių metų*. Tas klausimas ar tik nebuvo iškeltas Pittsburgo Seime, bet visai be svarstymo atmetas. Aš manau, kad Vyčių organizacijos labai ir šis dalykas reikėtų gerai pasvarstyti. Savo nuomonės

palaikymui galėčiau patiekti keletą "argumentų", bet paliksiu Tamstai, Praneli, pagalvoti".

Apie organizacijos patobulinimus turėtų galvoti ne vien Centro pirmininkas, bet visi Vyčiai-ės. Persiimkim tikrąją Vyčių dvasia, o surasim tikruosius kelius ir viską atlaikysim nors pragaras stotų prieš mus!

Vytis Mykolaitis.

Edenas-žemės Rojus.

A Šv. Raštas mums suteikia nuo pat žmonijos pradžios, tai tikėjimo priešai nesiliauja mus užpuldinėję įvairiais priekaištais ir įvairiais laikais. Visai nemanome čion išporinėti užmėtinėjimų, daromų kas link Edėno istorijos šviesoje racionalistų filozofijos, kuri vienminčiai atmeta stebuklų galimybę ir sąvoką apie pirmpradžią nuodėmę. Bet, sulig garsiojo Duplessy*) minties laikysimės Šv. Rašto ir stengsimės atsakyti ant priekaišto, kurs, suimtas keliais žodžiais, bus šitas:

"Šv. Raštas aiškiai nurodo geografinę padėtį, kur radosi Edėnas. Tuo tarpu pagal tuos nurodymus, jeigu kas nors ištikrųjų bandytų jį surasti, atsidurtų neįtikėtinan ir neišeinaman kėbluman; o jeigu Šv. Raštas suklydo kas link Edėno vietos, tai galėjo klaidą padaryti ir apie jo buvimą".

Kad nurodžius, kaip mažos vertės tas priekaištas, tad pirma pažvelgkime, kokie tie nurodymai yra patiekti Pradžios Knygoje: "Ir iš linksmybių vietos ėjo upė sodnui sudrėkinti, kuri iš tenai skyrėsi į keturias upes. Ir vienai vardas buvo *Pišonas*; yra tai ta, kuri teka aplink visą Hevilato šalį, kame randamas auksas. Ir anos šalies auksas yra labai geras; tenai randama bde-

*) *Tuo tikslu žiūrėk jo straipsnį "Apogetiška Katalikų Tikėjimo Žodyne", Tom. III, pusl. 379 ir sek.*

lija ir onyksó akmuo. Ir antros upės vardas *Gėhonas*; yra tai ta, kuri teka aplink visą Etiopijos šalį. O trečios upės vardas *Tigris*; ji teka Asyrijos linkon. Ketvirtoji gi upė tai Eupratas" (Prad. II. 10—14). Šiandieną gi sulig tų nurodymų negalima tikrai nurodyti Edėno padėties, nes daug išsvajotų sistemų pasirodė klaidingų, kaip ir toji, kuri Žemės Rojų talpina Indijoje, bet dėl to dar negalima sakyti, kad Šv. Rašto pasakojimas apie Rojų būtų sumintytas. Dar neganėtinai pažįstame senovės geografiiją, ypač iš Rojaus laikų, kad galėtume tapti tikrais žinovais arba manytume už klaidą tą, ko nesame įsitikinę. Tikrenybėje, juk iš išsvajotų ipotėzių apie Edėno padėties vietą yra galimųjų, kad ir mažiau arba daugiau įtikėtinųjų. Užtenka, kad už savęs tos ipotėzės turėtų tiesos pagrindą, kuomet kritikų priekaištai atrodo bevertės.

Tad-gi, žvilgterėkime į tas sistemas:

I. Enrikas Rawlinson'as talpina Edėną Babilionijoje, pasiremdamas pasakiškais pavimais, kuriuose Babilioniją vadina Gan Duniyas, *Dievo Duniyas Sodnas*, vardas panašus į Gan Edėnas Pradžios Knygoje. Tolesniuose ir prieinamesniuose savo tyrinėjimuose Rawlinson'as nurodo miestą *Eridu*, kaipo tikrąją Edėno padėties vietą. Gi Chaldėjų imnuose tikrai atsitaiko tokia vieta, pavyzdžiui: "Eride augo juodoji pušys; tyroje vietoje sužiesta; josios vaisius yra iš gražaus krištolo... Eride gaminga jo pilnumo gausybė; jo sostinė yra žemės vidu-

rys". Tai-gi toje sistemoje nesunku nurodytopatumo šių dienų *Tigrio ir Euprato*, dviejų upių, drėkinančių Babilionijos lygumą, su anomi Šv. Rašto Edėno upėmi. Kas link *Gēhono*, tai šiandieną vadinasi *Juha* upė, tekanti ties Eridu. Pagalios *Pišonas*, yra tai upelis dabar vadinamas Ugnė. Tai toks Rawlinson'o nurodymų išrokavimas.

Toji ipotėzė, pakartota dalimis per mokslininką Hueta, nėra dar įtikėtina, kaip pamatysime sekančioje sistemoje, vienok ji atsako egzegėtiškam tikrumui, kas užtenka, kad iš moksliškos pusės jau nebegalima užginčyti Pradžios Knygos teisingumo.

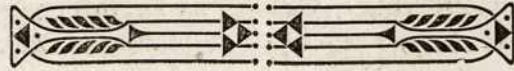
II. Fr. Delitsch'as talpina Rojų ir-gi Babilionijoje, gi Rojaus vidurį jis mato pačiame Babilionijos mieste, vadinamame senovėje *Tintira* — gyvenimo sodnas. Čia kyla klausimas, kokiais pagrindais mokytojas orientalistas įgavo šių išvadų? Jo manymu, *Tigris* ir *Eupratas*, minimi Pradžios Knygoje, tai šių dienų dvi upi, tekanti per Babilionijos lygumas. Kas link *Gēhono* ir *Pišono* upių, kad tą išaiškinus, Delitsch'as bando pirmiausia nurodyti topatumą dviejų šalių, vadinamų *Kuša* ir *Havila*, kuriedvi šali buvo drėkinami minėtų dviejų upių. *Kuša*, buvo Elamikų-Sumariečių kraštas, kurs garsėjo vidurinėje Babilionijoje pirm dviejų tūkstančių metų prieš Kristų; tas kraštas taip-gi vadinosi *Kassi* arba *Kaši*, iš ko paeina senovės Chaldėjų vardas, *Kasda*. Gi kas link *Havila*, kurio vardas reiškia smėlyną, yra tai Syrijos tyrų dalis, gulinti ties Eupratu; ypač toje vietoje randasi Pradžios Knygoje paminėti turtai. Taigi, iš to atžvilgio *Havila* esti vakariniame, o *Kuša* rytiniame Euprato, pakraščiuose. Iš to tai Žemės Rojus galėjo būti tik lyguma, sudaranti tikrąjį sodną aplink Babiloniją. Kas link *Gēhono* ir *Pišono* upių, tai du vandeniniu kanalu, tekančiu aplink Babiloniją ir kuriedu yra tiesiog svarbiausieji, tai *Pallacopas* ir *Šatt-en-Nilius*. Pastarąjį kanalą Sumariečiai vadino *Kahana*; reiškiamasis *Ka*, gali būti taip-gi tariamas *Gu*; tad-gi vieton *Kahana*, galima sakyti *Guhana*, vardas ganėtinai sugiminintas su vardu *Gēhonas*. Kas link *Pišono* upės, tai nei *Pallacopas* nei kitas koks kanalas niekad neturėjo panašaus var-

do; bet kanalą Sumariečiai vadina *Pišonas* ir gali būti, kad Babilioniečiai kanalą *Pallacopas* pavadino tiesiog *Kanalas*, *Pišonas*, ką reiškia kanalų kanalas, kanalas par excellence. Pagalios pati reikšmė Edėnas, Rojus, paeina iš Sumariečių žodžio *edinas*, tyrai, kas pirmiausia reiškę žemės nuslopimą, arba lygumą.

Toji sistema gali būti teisinga, o vienok dar neturėtume teisės pareikšti sykiu su josios tvėrėju, kad apsakojimai Pradžios Knygoje yra vien tik mytai iš Babilionijos laikų. Vienok tikrenybėje, jeigu jau nebegalimu, tai bent labai sunkiu yra dalyku surasti Pradžios Knygos Edėną Babilionijos lygumoje ir štai del ko: A. Kadangi Pradžios Knyga, kalbėdama apie lygumą, vadina ją *Sennaaru*, bet ne Edėnu. B. Taip-gi pažymėti pagrindai visai neteikia Babilionijos lygumai Edėno nei kokio kito tolygaus vardo. C. Iš Pradžios Knygos (XI persk.) matome, kad po Tvano žmonės *suranda* lygumą *Senaaro* žemėje ir joje apsigyvena; tai faktas, nurodantis, kad pirm Tvano žmonės nežinojo *Sennaaro* lygumos. D. *Pišonas* ir *Gēhonas* Šv. Rašte yra dvi svarbiausi upi; Delitsch'o sistemoje tik paprasti kanalai. E. Jeigu žodis Edėnas kartais reiškia lygumą Sumariečių kalboje, tai toji lyguma yra nevaisinga, bet tyruma.

III. Visų ipotėzių tikringiausia yra toji, kurios aiškintojai ieško Žemės Rojaus padėties vietos ten, kame tiedvi upi, *Tigris* ir *Eupratas*, prisiartina viena prie kitos ir dar prie kitų upių. Tokia vieta aiškintojų daugybė mato kalnuotoje Armenijoje. Toje ipotėzėje *Pišonas*, kaip pabriežia garsusis kunigas Dr. Vigouroux*), yra arba senobinė upė *Fasis* (dabar *Rionas*), tekanti iš rytų į vakarus ir įpuolanti į Juodąją jūrą, arba senobinė upė *Kyrus* (dabar *Kurrus*, *Kura*), kuri išteka iš Karsų apylinkių, netolies vakarinių Euprato upės versmių ir susiliejuosi su upe *Araksu*, įpuola į Kaspijaus jūrą. *Havila* sudrėkinta *Pišono* upe, tai senobinė *Kolchida*, — aukso ir brangiųjų akmenų

*) *Vigouroux: Bible et Decouvertes, T. I.; Manuel Bibl. T. I. 287 ir sek.; Šv. Raštas S. ir N. Įstatymo, pirmas tomas, pusl. 88 ir sek.*

kraštas, į kurį Argonautai keliaudavo pralobti iš aukso. Gi Šv. Rašto *Gēhonas*, tai dabartinė Aras, senobinė Araksas, praminta Arabų *Djaichun* (arba *Gēhonas*) *er Ras*, kurios versmės ima pradžia iš rytinių Euprato versmių ir sykiu su upe Kyrus įpuola į Kaspijaus jūrą. Žemė Kuša, kurią plaukia toji upė, tai Kosojiečių kraštas. Prieš šią įpotėžę, atstovaujama ypač per Kolmetą, nieko negalima užmesti. Rods, būtų gantina, užtikrintina ir atsakytina visoms priešų užmačioms. Bet gi gryniausias išrišimas Edėno padėties vietas visuomet pasiliks įpotėžė, nes nuo žmogaus sutvėrimo kai-kurios žemės dalys visai persikeitė arba Tvano kataklizmu arba kitokiomis atmosferinėmis ir geologiškomis perversmėmis, o Edėnas — Žemės Rojus galėjo visai ne-

tekti pradinės vietas. Rasite, Žemės Rojus yra Dievo žinyboje, nes Dievas pastatė Kerubinus ties linksmybių sodnu ir su liepsniniu ir mirgančiu kalaviju, kad jie sergėtų Žemės Rojaus vartų (Prad. III. 24), paskui-gi Dievas Savo Apveizda dar labiau sergsti, kad Jo pareiškimas pildytųsi, tuomi parėdydamas, idant Žemės Rojus nebūtų surandamas ir būtų nežinotinas. Del to tai šiandieną gal žmonės vaikštinėja tąja vieta, kur pirmiau buvo Edėnas — Žemės Rojus, visai to nenumanydami nei dasiprotėdami. Tad-gi, kaip silpnos visos žmonių svajonės ir, kaip silpni pasirizimai, sulyginus su Praamzių išmintybės ištarmėmis bei nusprendimais!

A. Tamoliūnas.

Amsterdam, N. Y.

J. V—nės.

RUDENĖLIS.

Rudenėlis, siaubūnėlis pas mus atsirito;

Visų medžių ir gėlelių lapeliai nukrito.

Vėjas blaško juos po orą, švilpia ir dainuoja,

Jie geltoni susirietę mirtinai dejuoja.

Kai ateina vakarėlis, net baugu triboje,

Ore sukasi verpetai, tarsi, šaukia moja

Į bekraštį dangaus plotį širdužę vadina,

Į slaptinę pasaulį šmeklos kelią skina.

O širdužė šiandien mano kažin ką prijaučia.

Klausiu jos, bet nepasako, ko ji verkia graudžiai...

Ko ji liūdi nuo pat ryto iki vakarėlio?

Ko ji laukia, ko ji nori iš rudenio vėjo?

Gal ji nori, kad jai plaukus gelsvus sušukuotų,

Ir akeles šaltas vėjas, kad jai išbučiuotų.

Apkabinęs kad nuneštų, kur jis pats keliauja,

Užliūliuotų, užmigdytų savo daina tąja.

Nesulauksi nieko gero tu iš šito vėjo,

Nes visur dejuoja, verkia, kur jis palytėjo,

Visur sukelia jis triukšmą, kur tik atsibasto,

Jam sukaukus, kas tik gyvas, visur išsislapsto.

Mariampolė.

Jaunamečiams Vyčiams Bertaininio Laikraštėlio Reikalai.

Brangūs Vyčiai, Vytės! Visi mes norime prie savo kuopų organizuoti jaunamečių Vyčių skyrius. Norime pagelbėti tėvams bei auklėtojams sėti vaikučių, mergaičių širdysna tikėjimo ir doros grūdėlius. Norime, kad iš mažens jie susipažintų su Lietuva ir pamylėtų ją visa širdimi. Be to, norime pripratinti juos prie skaitymo darbų, pavyzdinių knygų. Iš tos priežasties šiuomi aš ir siūlau kuopoms savo nuomonę, kad nuo Naujų Metų pradėtumėm kas trys mėnesiai leisti vaikams—mergaitėms laikraštėlį. Dabartinį "Vytyje" Jaunamečių Skyrių pakeistumėm Dramos Skyriumi. Iš tikrųjų, tas "Vytyje" Jaun. Skyrius lig šiol mažai tepatenkina vaikus. Jį skaito daugiausiai augę. Jaunamečiams jis net nėra malonus, nes ne jų... Išleisdami skyrium bertaininį laikraštėlį daugiau turėtumėm pasisekimo organizuojant jaunamečių skyrius.

Dabar, kur yra susiorganizavę jaunamečių skyriai, moka į mėnesį po 5c. Iš tų, sulig jų Konstitucijos ir 8-tojo Seimo nutarimo, 25c į metus eina Centran. Čia jaunučiai stato klausimą, už ką? Ką mes gaušim už tai? Ir jie turi tiesos reikalauti ką nors už savo duoklę.

Vertė tokio laikraštėlio, kurio lig šiol lietuviai nei neturime, yra labai didelė. Kokią jis neš naudą, manau, visiems aišku, tat čia nei neaiškinsiu. Tik prašyčiau, kad visos kuopos kaip galima greičiau tartų savo žodį. Gavęs kuopų pritarimą Centras, pradėdant naujus 1922 m. pradėtų leisti tokį laikraštėlį. Jis būtų išsiuntinėjamas jaunamečių Vyčių skyrių vedėjams, kurie išdalintų jų susirinkimuose.

Manydamas, kad visi pritaris leidimui tokio laikraštėlio, pasiūlįsiu ir vardą jam, būtent *Jaunuolių Prietelius*; (o gal *Jaunamečių Žvaigždutė*, pastaba statėjo). Gal geriausiai tiktų "Atžala", "Sargas", "Patarėjas" vaikams ir mergaitėms ir tt.

Ką manote apie tai, veikia praneškite Redakcijai. Laukti Seimo būt neišmintin-

ga, kada reikalas verčia tuoj imtis darbo: organizuoti jaunamečių Vyčių skyrius...

Pr. M. Juras,

L. Vyčių Centro pirm.

— x —

Putino.

Lopšinė.

Sapnuoki, pasauli, viduramžio sapną —
Ir amžiną kovą, ir amžiną laisvę,
Ir savo liepsnų nesuvaldomą galią
Pirmykštės kūrybos ankstyboj aušroj.
Granito uolynais suspaustoj krūtinėj
Dar saugoja žemė liepsnojančią širdį,
O tvanko rūkiais debesiuotoj padangėj
Dar blykčioja skaidrūs pirmykšti žaibai.

Vergai išsprogdins kietą požemių plutą
Ir perskros žaibai žemės—motinos iščia,
Ir kraterų liepsnos ištrikš į padanges —
Raudonais žibintais tau veidą nušvies.
Į gelmę apvirs spinduliuotos viršūnės,
Sutrupins granito krantus o reanai,
Ir puolančios žvaigždės žemčiūgais išvarstys
Aptemusio chaoso rūsčias bangas.

Skausme ir vienystėj kalėjusią dvasią
Kaip paukštį paleisi į amžiną laisvę —
Nežinomoj saulėj, nežinomam ruime,
Nežinoma laime gyvent amžinai.
O virš gaivalingų ugninių verpetų
Didžioj užgesintų pasaulių ramybėj,
Kaip spindinti žvaigždė zenite įsmigus,
Tebveizės budrioji Kūrėjo akis.

— o —

Žilvitis.

Saulėleidis.

Toli už kalnų nutilo aidas,
Užmigo žemė, nurimo jūrė.
Slėpėsi skaisčius saulutės veidas,
Vakarų pusėj ugnį sukūrė.
Įkaitęs degė padangių skliautas,
Skaisčiais mirażais nušvito jūrė.
Kijlo krūtinėj lūkėsio jausmas,
Tyla naktinė burte užbūrė.

Pro šaltas uolas, per tyrą srovę
Tolyn nuo kranto valtis lingavo,
Ištaisēm drobes, irklus nuleidom,
Paviršum jūrės vanduo garavo.

* * *

Jau naktis... aplinkui
Ūkana užklojo,
Dar padangių skliautai,
Vakaruos liepsnojo.
Neša, neša valtį,
Stiprina mums jėgą.
Kur naktuzės burtai,
Pasislėpę miega.
Tarp žvaigždžių mirguolių,
Mėnuo sidabrinis
Plaukia ir ten veržias
Džiaugsmas iš krūtinės.
O kuomet vėjalis
Bemiegęs prabįla,
Ilgėsysis krūtinėj
Išnaujo pakilą.
Ar išplauksim drauge,
Gelmę Okeano. —
Niaukiasi padangė,
Ilsta jėgos mano.
Ten sustingę uolos,
Bangos kalnus stato,
O toliaus jau nieko
Akys nebemato.
Prasiskleidė rūkas
Ir jūrė prašvito,
Toli aukso žvaigždė
Padangėj sušvito.
Jau nebaisios bangos
Nors nerimtų jūrė,
Žvaigždė vilties ugnį
Krūtinėj sukūrė.
Slepiningą grožę,
Jos siela pažino,
Savyje liūdėsį
Gilų užrakino.
Ir beauštant aušrai,
Užgiedosim giesmę.
Krūtinėj auklėtus
Lūkesius išliesim.

Žilvičio.

Aušrinei.

Žvaigždėlės mirkčioja iš lėto,
Lig degančias kibirkštis mėto.
O nakčiai beplaukiant antai,
Rytuose Aušrinę matai.

* * *

Ji aukso rūbais pasirengus,
Naktinį šydą prisidengus.
Ant žemės spindulius klosto,
Ieško nežemiško sosto.

* * *

Berybių žvaigždele Aušrine,
Sušildyk ir mano krūtinę,
Kad aš galėčiau nors minčia
Tave pasiekt tylia nakčia.

* * *

Tylia nakčia į tąją sritį,
Pakelčiau ten sparnuotą mintį
Kartu gyvent su Tavimi,
Įkaitęs Tavo ugnimi.

—o—

A. Vaičiūno.

Mano Daina.

—x—

Tarp klegėsių, užėsių,
Tarp pilkųjų debesų,
Gimė man daina.
Tarp lelijų kvepiančių,
Tarp radastų žydinčių
Buvo ji viena...
Aš nutolęs nuo žmonių,
Apsuptas minčių kilnių
Dainas audžiau tau...
Kam širduzė skauda vis:
Ar dieneleš neprašvys?!
Kelio nematau!..
Meilė vakarų tylių
Meilė užiančių šilų,
Lydi.vis mane...
Debesėliai plaukia vis:
Argi akys neišvys
Laimės... nežinia...
Mano laimė — tai vargai,
Kapų vėjai tai draugai...

Vienas sau kenčiu!..
 Gamtos vėtros ir širdis,
 Tai akordas, tai mintis
 Bemiegių nakčių...
 Siela mano užburta,
 Lyg vienuolė atskirta,
 Liūdi sau viena..!
 Valandėlės nēr ramios...
 Ją ramins, žavės, vilios
 Tik mėnesiena!..
 Kasdien ieškau aš žmogaus,
 Kurs nors šiandien nevergaus!
 Sunku... nerandu!..
 Išskaitau žemas mintis
 Apgaules tuščias viltis
 Iš žmonių veidų!..

— x —

Pastabėlės.

—x—

Norime, kad visos Vyčių kuopos atkreiptų dėmesį į šią numerį telpantį Centro pirmininko straipsnį „Jaunamiečiams bertaininio laikraščio reikalai“, kuriame pajuodinta dideliai svarbus klausimas.

Aštuntame Vyčių Seime (Lawrence, Mass.), svarstant jaunamiečių organizavimo klausimą iškilo graži mintis — įvesti „Vytin“ skyrių, išimtinai pašvęsta vaikams ir mergaitėms. Visi atstovai tai minčiai labai pritarė. Nuomonės buvo pasidalinusios tik tame, kaip tas skyrius turės eiti. Vienų nuomonės buvo, kad tas skyrius būtų kaip dvisavaitinis arba mėnesinis išimamas „Vyčio“ priedas; kitų-gi, kad nebūtų išimamas. Balsuojant didžiūma balsų buvo už pastarąją nuomonę.

Įvedus „Vytin“ neišimamą jaunamiečiams Skyrių pasirodė, kad tas skyrius nepasiekia visų jaunamiečių Vyčių. Jis nei negali pasiekti, nes lig šiol „Vytis“ siunčiama tik tai suaugusiems nariams. Tuo skyrių gali naudotis tik tas jaunamietis-ė, kurio-ios broliukas arba sesutė priklauso prie suaugusių kuopos. Tokiu būdu dauguma jaunamiečių, kurių skaitoma jau netoli tūkstančio, lieka be laikraščio.

Teisybė, neturint spaustuvių sunku bu-

bo leisti skyrium, arba kaip priedą prie „Vyčio“, toksai vaikams, mergaitėms laikraščelis, nes brangiau būtų atsėjęs mums organas ir neišvengtinais reikėję dar daugiau pakelti narių mokesčius.

Turint nuosavą spaustuvių, šandie, nesunku jau būtų išleisti skyrium toksai laikraščelis. Be abejonės, tada lengviau būtų organizuoti ir jaunamiečių Vyčių kuopeles ir nebūtų jiems pagrindo sakyti, ką mes gausime už tuos penktukus.

Kadangi jaunamiečių organizavimo klausimas šiomet pasidarė taip opus, dėl to Centro Pirmininko pajudintas reikalas, mums rodos, turėtų būti visų paremtas. Nuo Naujų Metų arba nuo 10 Seimo pradėję leisti vaikams ir mergaitėms laikraščelį, toliau nustumsime tą pavojų, kurį mums, Vyčiams, pagimdė praeitas Federacijos Kongresas.

—x—

Knights of Columbus (Kolumbo Vyčiai) šiomet pasiekė milijono narių skaičių. Didžiojo karo vyriausias sąjungininkų vadas maršalas Foch, kurs neseniai atvyko Amerikon dalyvauti nusiginklavimo konferencijoje, patapo Kolumbo Vyčių ir skaitosi milijonas narys. Priėmimo ceremonijos buvo Švento Vardo katedroje (Chicagoje). Maršalas išklausė šv. Mišių. Pamokslas buvo pasakytas angliškai ir prancūziškai. Vakare K. Vyčiai buvo iškėlę maršalui iškilmingą pokilį.

Darbuokimės, kad mūsų organizacija Amerikoje išaugtų ir pasiektų nors dvidešimtą dalį Kolumbo Vyčių skaičiaus.

—x—

„Draugo“ 266 num., š. m., kana kokio Šlaito (sakosi Centro Valdybos narys) tilpo straipsnis antgalviu „Lietuvos Vyčių organizacijos apžvalga Chicagoje“. Jame tarp kitų dalykų buvo paliesta ir Vyčių santikiai su dvasiškija.

Socialistai ir laisvamaniai, reikia pripažinti, budriai seka mūsų gyvenimą ir mažiausio netakto nepraleidžia, nesunaudoję organizacijos nenaudai. Jiems paprastas dalykas iš mažo šipuliuko prisiskaldyti di-

džiausį vežimą. Taip jie pasielgė ir šiuo žygiu. Iš kelių Šlaito posakių pirmiausia laisvamųjų "Vienybė", net redakcijos pastabose, išvedė, kad "Vyčiai nepildo savo obalsio Tautai ir Bažnyčiai",.... "kad jie, suprask Vyčiai, pakelia ekonominę kovą prieš išnaudotojus," ir tt. Kas gali tikėti tokiems "Vienybės" redaktoriaus plepalams? Nebent tik tamsiausias laisvamanis. Jeigu "V." redaktorius skaito save nors kiek protaujantiu, jis turėtų žinoti, kad vienas asmuo nėra penktūkstantinė jaunimo organizacija, kad vieno asmens, Šlaito ar kito panašaus jam, raštas, nėra organizacijos balsas.

Mums gyvenant Chicagoje neteko girdėti, kad kurioje nors parapijoje gerb. klebonai būtų Vyčius išnaudoję ir kad Vyčiai tiems klebonams būtų pakėlę ekonominę kovą. Tai nuogas melas! Jei vienoje, kitoje parapijoje ir buvo šiokių tokių nesusipratimų su klebonais, tai šandie, reikia džiaugties, tie nesusipratimai jau baigia nykti.

Tegul "Vienybė" rašo, kaip nori, tiktai lai nepamiršta, kad Vyčiai ir dvasiškija, kurie, "Vienybės" redaktoriaus akimis žiūrėti ir jo galva protaujant, iš vienos pusės vieni kitus išnaudoja, o iš kitos pusės vieni kitiems skelbia ekonominę kovą, dar labiau susiglaudę bendron darbuotėn visai nustelbs ir taip jau nustumusią liaudyje laisvamųjų įtaką.

Nemažiau už laisvamanus rūpinasi Vyčiais ir socialistai. Jų apetitas prie mūsų organizacijos senai žinomas. Tat ir nenuostabu, kad visokiais būdais jie bando mus kandžioti. Tečiaus socialistai gerai žino, kad į senas, nusidėvėjusias jų giesmeles Vyčiai nekreipia nei mažiausios dėmes. Delto tas savo giesmeles jie gieda tada, kada gauna progos. Va, kuomet "Drauge" pasirodė Šlaitas su "apgailėtiniais" Chicagos Vyčių santikiais su dvasiškija, tuojau "Naujienose" pasirodė ilgokas straipsnis. Jame pradžioje išrėžta pamokslas "Draugui" ir kunigams klebonams, o ant galo pilnu vulgariškumo tonu mokinama Vyčius, kaip jie turi pasielgti su savo dvasios vadais. Kad ir Vyčiai ir dvasiškija daugiau atkreiptų dėmes, po straipsniu pasirašoma "Vienas Vyčių". Ir tamsiausias socialistas šandie

jau žino, kad pasirašyti po telpamu laikraštyje straipsniu gali kas tik kaip nori. Vyčiai senai žino, kad Amerikos lietuvių socialistų tarpe yra "kunigų", "kanauninkų", "vyskupų", tad delko negali būti ir "Vyčių". Bet aklas būtų tas, kas tikėtų jų raštams ir sektų paskui juos.

—xx—

Lapkričio 23 d. vakare, šv. Kryžiaus bažnyčioje (Chicagoje) amžinuoju moterystės ryšiumi liko surišta p-lė Z. Mastauskaitė, Centro Valdybos Vice Pirmininkė, su p. Krasausku.

Per šliubą bažnyčioje giedojo šv. Kryžiaus parap. koras, kurio jaunavedė buvo nariu, ir žinoma dainininkė p-nia Ona Pocienė, Bethoveno Konservatorijos balso mokytoja. Bažnyčia buvo nušviesta žvakėmis ir elektros lemputėmis.

Jaunai porai "Vyčio" redakcija linki ilgo ir laimingo gyvenimo.

— x —

Gruodžio 7 d. Mariampolėje mirė Žemaitė, žinoma apsakymėlių-vaizdelių rašytoja. Palaidota 10 d. gruodžio.

—x—

Gruodžio 9 d. Chicagoje pasirodė naujas savaitinis 8 pusl. laikraštis "Žinios". Leidžia Lithuanian Printing and Publishing Co. Redaguoja St. Strazdas. "Žinios" kaip redaktorius vedamajam straipsny sako, "yra socialistinis laikraštis". Kaip toks, jis yra priešingas mūsų obalsiui ir idealams.

Nors nesakoma, tečiau numanu, kad "Žinios" bus įrankis išvertimui iš "Naujienų" buržujų Grigaičio, Jurgelionio ir Ko., kurie giliai įsirausę į B-vės šaknis šandie valdo ją. Kova kai-kurių šerinkų prieš minėtus ponus jau senai vedama. Pastaruoju laiku ji buvo atsidūrus net teisme.

J. Ab—tis.

AUKSINĖS ŠV. TĖVŲ MINTYS.

Pasaulio apleidimas, tylą ir vienumą yra didžiausios priemonės išganyti dūšią. Apsimąstymas yra viso labo šaltinis.

Širdies skastybė suteikia daugiau mokslo, negu patsai mokinimasis.

Būk savo kambarėlyje. Jisai gali išmokinti tave visko.

Apsiginkluok ir apsišarvok tylą visuo-
tiniuose veikimuose o skastybe vidujiniuose.

Žuvis ištraukta iš vandens, o vienuolis išėjęs iš savo kambarėlio, stovi mirties pa-
vojuje.

Kūno kankinimas, širdies pamaldumas, ir atsitolinimas nuo minių pagimdo ir augina skastybę.

Niekuomet nenešiook drabužių, kad jais pasirodyti.

Pirmas kareivio uždavinys yra drąsiai kovoti su savo nedorais įpročiais.

Nepyk nei ant jokio asmens net nei ant to, kuris norėtų išplėšti tau akį.

Piktas asmuo nepamėgsta Dievui, nors jis padaro daug labo.

Apkaltant žmogų labiau nusidedama negu valgant mėsos užgintose dienose.

Labai didi jeibė kalbėti apie kitų ydas ir užmiršti savasias.

Paniekinimai ir užgavimai yra būtini norinčiam būti tobulu.

Vengk vyno; tai sielos nuodai.

Išblyškęs veidas, kūnas metavone su-
vargintas, nuolankūs žingsniai, kukli kalba, tai vienuolio grožybė.

Kaip smarkiam arkliui, kūnui per daug karštam reikia sumažinti maistą.

Negalima vadinti vienuoliu to, kuris skundžiasi, kuris nemoka suvaldyti savo ū-
po, saugotis nemandagių pasikalbėjimų ir pakešti paniekinimų.

Prie Kristaus prikryžiuoto ir mirštančio, reikia mums tvarkyti mūsų gyvenimą.

Darbuokis kas valandėle dėl savo išgany-
nimo; beto, nei Dievas, nei pasaulis negalės būti tau naudingi.

Privaloma varginti kūną, kuris mumis kankina ir veda pagundosna.

Niekuomet nepildykime savo norų, ir nemokinkime kitų pirm negu išbandysim patys save.

Malonūs ir gražūs žodžiai be darbų yra tušti; jie prilyginami prie medžių, kurie labai lapoti, bet neneša jokių vaisių.

Jei tu negali nieko veikti savo kambarėlyje, sėdėk tenai vien dėl Dievo meilės.

Tas kurs gyvena skaisčiai, bus labai pagerbtas ir Dievas bus jo užmokestimi.

Kautis iš pat pradžios, tai sutrinti an-
gio galvą.

Per tris metus vienuolis savo burnoje nešiojo akmenėlį, kad išmokus tylėti.

Dažnai gaillestaujame kalbėję, niekuomet tylėję.

Tylėk pakol tavęs neklaus.

Kuomet būsi vargais prispaustas džiaugkis, nes Dievas neužmiršta tavęs, niekuomet nepriskaityk pasninkams savo ligą; tie kurie nepasninkauja ar neserga? Jei tavo kūnas yra kankinamas nedoromis pagundomis, nusidžiaugk, nes tu gali sekti Švento Povilo pavyzdį.

Yra vienuolių, kurių valgio saulė niekuomet nėra apšvietus.

Lai saulutė neužteka tau bepykstant.

Atsargumas užsipelnija vieną iš pirmųjų vietų tarp tobulųjų. Jos prievolė vengti galus ir prisilaikyti saikiai visuose dalykuose.

Kas kenkia dūšios skastybei, vengtina, nors būtų tenai matoma gero.

Neužmiršk Manęs.

Neužmiršk manęs. Tie gaudūs žodžiai keistai dreba ant lūpų, it šešėliai puolanti ant upelio, kuris dieną-naktį amžinai plaukia tolyn. Kalnas, nuo kurio upelis teka, murma jam, "Neužmiršk manęs"; upelukas bėga toliau ir jūrėsna bebėgdamas dainuoja, o kiekviena vietelė, pro kurią jis bėga it atsidusdama pakužda, "Neužmiršk manęs", "Neužmiršk manęs". *Kun. Ryan.*

Vertė K. A. Tauragis.

J. Ab—tis.

Geležies!.. Geležies!..

(Vaizdelis paimtas iš kasdieninio Prancūzijos gyvenimo. Žmonės, kurių tikyba yra žlugusi, pamatę kunigą, bėga ieškoti geležies, nes, skaitoma, kad toksai atsitikimas reiškia nelaimę. Ir vien geležis tegali prašalinti ją. Ta lengvatikybė paeina nuo reformacijos laikų, kuomet protestantai norėdavo išjuokti, pašiepti ir paniekinti katalikų kunigus. Tas dalykas gana tankiai įvyksta dabartiniame laike Prancūzijoje).

Vakare apie šeštą valandą požeminio vagono, antroji klesa.

Šnipšdamas atpiška trūkis Konkordo stotin; žmonių pilna; juoda nuo minios.

Patsai vagonas juodas nuo žmonių susispaudusių, susigrūdusių. Negalima nei durių uždaryti. Sustoję trūkis... Stumdosi žmonės... nusiramina jie...

— Leiskite išeiti... nulipti!.. Bet, galų gale, ar malonėsite leisti išlipti!.. Tai-gi ponute, nusišpręsk ką darysi.

Ir vėl grūdimasis žmonių vidun, sušilusų, skubinančių be kvapo.

— Susispauskime... gruskimės...

Ir grūdžiasi; prisigrūdžia... Nors vietos tėra 83 asmenims, prisikimšo 158 žmonės...

Sušvilpė, sucipė trūkis ir pasileido į Tuilleries.

* * *

Vagone visi žiūri per galvas ir pečius, dairosi.

Va didelis, riebus vyras, čia atsiskyres jaunas vaikas, štai kareivis, va vargšė senutė iš kito amžiaus, kuri dūsauja.

Štai ponelis, kuris neskaito savo laikraščio.

Ypačiai va būrelis jaunų mergaičių.

Čionai jos kaip namie: plepa, juokiasi, išjuokia, kerta ake dešinėn, alkūne kairėn, sakytum, kad jos pripildo visą vagoną.

Vagone yra ir kunigėlis, visai mažytis, jaunutis, ne riebus, ne raudonas; skurdo paliestas, pabalęs ir baltplaukis, kamandorėlis Paryžiuje kur nors ant Sienos kranto.

Nors jis mažas, tečiau da mažesniu pasidaro, kad kuomažiau užėmus vietos ir kuo-

daugiau jos užleiskus kitiems.

Tečiau, nežiūrint mažos vietos, kurią jis stengėsi užimti, perkratomos ir perkra-tančios vagoną moteriškos akys netrukus surado ir jį. Tuoj, kvailo juoko sprogis! ir viena jų sukliko skaidriu balsu, kuris, regis, uždegė visą vagoną:

— Va kunigas...? Geležies!.. ieškome geležies!..

* * *

Tuoj, kad prašalinus nelaimę, kurią tas nelaimingas sutonas, regis, joms baimės įvarė, pusdvylakis kvailelių griūva, puola prie durių rankenų, prie prielangių, Oi! kaip gražus vaizdas!..

— Čia nikeliuota! viskas nikeliuota... surinka viena.

— Nei mažiausio geležies šmotelio!.. atsidūsta kita.

— Ir būtinai reikia geležies!.. tvirtina trečioji... tikros ir grynos geležies!..

Visi sužiuro...

Didesnė žmonių dalis susigėdo. Vis tai darbininkai, keletas moterų, kareiviai, susipratę žmonės, kurie važiuoja namon ir kurių vaikai turbūt, mokinasi katekizmo.

Tečiau yra taip-pat minios bailumas.

Gal ir norėtų kas jį užtarti, bet bijo žodžio "taukinio (apskretusi kiaulė), kuri mėrgaitės yra gana puikiai pasirengusios taip išsireikšti. Ir kaip nenorima atsakyti joms tokiu pat būdu...

Žvilgtterėjama ant kunigėlio.

Vargšas mažytis, baltas, kaip drobė...

Jis norėtų kad tas pašiepimas nepalies-tų jo... jis norėtų nejausti... bet aišku, jis kenčia savo širdies gelmėje. Jis lūpas suspaudęs, o prakaito lašai margina jo veidą, — jo kaktą...

— Tai-gi, pons konduktoriam, prabilo viena didesniųjų. Duok mums nors valandėlei bilieta kirpėją, kad neatsitiktų kokio nors nelaimė...

Konduktorius nusišypsojo ir nepasijudino iš vietos.

O ji kniaukia...

Albina C. Alaburdaitė,

uoli darbininkė katalikiškoje dirvoje, narė L. V. 4 kp. (Chicagoje), antrus metus einanti protokolų raštininkės pareigas. Be to, ji yra protokolų raštininkė vietinio parapijinio koro (antri metai), Liet. Vyčių Chicagos Apskr., koro ir Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų vietinio skyriaus. Keliuose vaidinimuose ji parodė daug turinti tamė mene gatumų.

Albina C. Alaburdaitė yra čia gimus ir augus. Šiomet baigia aukštesnę mokyklą, St. Mary's high school. Ji žada siekti aukštesnio mokslo.

— Tamsta, neduodi! A! tas tai nemandagu!

Sunki... sunki tyla...

* * *

Tada pasikelia kunigėlis... Nors mažo ūgio, bet jis pasirodo didelis... labai didelis...

Paprastu būdu, bet ne be skausmo praskleidžia savo apsiaustą ir duoda joms savo ranką.

Bet kas tai?.. Jė ranka ne ranka!.. nuostabu!...

Tai geležinis prietaisas... Ji nėra nikeluota. Tečiaus vienatiniai, vargiai pasinaudojama. — Tai prietaisas, kurį jo klebonas yra jam nupirkęs kad atstojus ranką, kurią sprogstantis šūvis buvo sutrynęs, sutratinėš, nunešęs prie Douaumont sienų.

Ir ką parodė kunigas tuo pasieligimu; galutis geltono kaspinėlio, žaliai išdirbto suspindėjo ant jo krūtinės.

Minia suprato... paskui sukilo protestai, labai smarkūs... net kumščiomis grasino mergaitėms.

* * *

Jos, tos kvailelės pamatė ir susiprato.

Jos buvo nusidėjusios...? Labai jos buvo prasikaltusios!..

Dabar jos susitarė greit patylomis.

Paskui viena jų, palaikydama prietaisą, kurį kunigas jau atsiima, pabučiuoja ir tuo pačiu kartu visos taip padaro.

To neužtenka. Dabar jos trokšta tą visą atitaisyti.

— Mes atsiprašome tamstos, kunigėli,... mes užgavome tamstą savo užpuldinėjimais, bet mes nuolat esame ištikimos tautietės... net ir krikščionės... gal netaip geros ir karštos... tečiaus tapsime geromis...

— Aš priėmiau Švenčiausiąjį Vaugirard.

— Štai... pažiūrėk į mano medalikiuką...

— Nesama taip ištvirkusios, kaip pasirodyta.

— Ypačiai, nepyk ant mūsų!..

— Ne, aš nepykstu ant jūsų, — nurausdamas atsakė kunigas. Tečiau, pamastykite, kad su tuom, kas jums rodosi niekas, galite labai užgauti...

Minia pagerbė jį.

— Bravo!...

* * *

Ir kuomet kunigas, labiau susijaudinęs negu kad mūšio lauke, nulipo ant stoties, jis gavo, tikrai nežinodamas kame dalykas, pundelius pijonkų, su kuriomis apkaišė jo geležinę ranką atstojančią sutrintąją, žlugusiąją.

Tos gėlės buvo kaip gyva tų vaikų atgaila, kurios buvo nedėkingos tautietės, krikščionės, ir kurios žadėjo tikrai niekuomet neatkartoti tokio pavyzdžio iš naujo.

- Jaunamečių Skyrius -

Kūčių Naktį.

(Iš Sv. Čorovič'o)

Artinosi vidurnaktis. Tirštame rūke skendo sodžius. Tik mažutėj trobelėj, ten, sodžiaus gale, dar spinksėjo silpnutė šviesa. Tai degė nedidelė žvakutė; ji viena kovojo su tamsa. Bet veikia ir ji sudegė, auksinė jos liepsnelė sumirgėjo, suvirpėjo, lengvai sutreškėjo ir vos teapšvietė tą triobelės kampaną, kame ant suplyšusio priegalvio gulėjo serganti moteriškė, laukdama paskutinės savo valandos. Jai prie galvos stovi nedidelis stalelis. Prie stalelio sėdi išbalęs, sudžiūvęs septynių metų vaikelis ir susimąstęs žiūri į žvaigždėtą dangų. Atsirėmęs ant stalo galo, nejuda, nieko nekalba, it akmeninis. Tik kada ligonis kartais garsiai suvaitoja, jis į ją pažvelgia ir tyliai paklausia;

— Mama, labai tau skauda?

— Oi... skauda...

Vaikelis meiliai paglosto motinos veidą, kalbėdamas;

— Nebijok, viskas pereis!

Ir vėl jis nusigręžia ir žiūri, kaip ir pirma, o danguj mirga žvaigždės, tartum šypso jam... O jis vis žiūri į jas, negalėdamas nė akių atitraukt. Jos jam buvo ne žvaigždelės, tik dailūs, vaikų mylimi žaisliukai... Štai sumirgėjo viena žvaigždutė, nuriedėjo ir pranyko nakties tamsumoje, palikusi balsvą sidabruotą taką... Vaikelis palydėjo akutėms ir, lyg dar niekad to nematęs, meiliai nusišypsojo.

— Kaip tik dabar!—tarė jis tyliai.

Jis dabar tikėjo, pradėsiant krist ir kitas žvaigždes, ir atsitiksiant nematytą dalyką. Prasišypsojo, atsiminęs vakarykščią draugų mokinių kalbą (jis jau lankė pirmąjį mokyklos skyrių), kai vienas jų pasakė, kad Kalėdų vidunaktį prasiverias dangus ir jei tada kas nors suskubas ko nors panorėti prieš dangui užsitarant, tas troškimas įvyksta.

Visi vaikai tarškėdami laukė vidurnakčio.

— Aš noriu aukso arklio,—tarė vienas.

— Aš karališkų rūbų!

— Aš dailaus vežimo!

— Aš dailių knygučių!

Tik vienas mažutėlis vaikelis tylėjo.

— O tu ko norėtum? paklausė jo draugai.

— Aš... aš noriu, kad mano mamytė išgytų...

Iš tikro jis nieko karščiau negalėjo trokšti...

Nelaiminga jo motina!.. Jau antras mėnuo, ji guli ir kenčia, nebesulaukdama iš niekur pagalbos, tik iš mažo sūnelio. Tiesa, dar geraširdė kaimynė Ona, lankydamas kas rytas, atneša ko nors užkasti...

Vaikelis dabar sėdi prie staliuko ir žiūri į dangų, laukia jo prasiveriant. Rytoj Kalėdos, Kristaus gimimo šventė, ir šiąnakt turi dangus atsivert...

Jis galvojo kuriais žodžiais išreikšt savo prašymą. Reikės greitai pasakyti, nes dangus gali tuojau užsidaryt...

— Dievuli, suteik mamytei sveikatėlės! — taip jis pasakys. O Dievulis, beabejo, išklausys, suteiks mamai sveikatos. Ji tada pasikels nuo patalo. Tik jau nebebus sumenkusi ir išblyškusi, bet pilna, raudona, vėl dainuos jo mėgiamąją dainelę...

Nejučiomis vaikelio lūpelės pradėjo kartot dainelės žodžius;

“Oi čium-čium-čiu,

Karklyno žvirblelis,

O kam susukai

Nevietoj lizdelį!..

— Mama! prabilo jis palūkėjęs.

— Ko? vaitodama atsiliepė mama.

— Tuoj, tuoj... tu pasveiksi... bailiai tarė vaikelis. Bet nepasakė, kaip ji pasveiksianti... Rytoj paliks mamytė sveika ir linksma. Tada jis pasakos, kaip jis laukęs dangaus prasiveriant ir prašęs jai sveikatos...

Žvakė jau baigė degti, sutreškėjo ir užgeso; trobelėj rados tamsu. Išpradžios vaikeliui buvo nesmagu, baugu; bet pasislinkęs arčiau prie lango vėl žiūrėjo į dangų.

— Štai, vėl nukrito keletas žvaigždelių, tuojau dangus prasivers, — tyliai pašnabzdėjo vaikelis ir karštai laukė, ar užges kitos žvaigždės? O jos vis mirgėjo ir meiliai juokėsi, kaip pirma...

— Dievuli, duok mamai sveikatėlės! — pusbalsiu pakartojo savo maldą vaikelis. Bijoj pamiršt ir praleist dangaus prasivėrimą.

— Miegok! — tyliai tarė ligonis, supratusi, kad josios sūnelis dar būdi.

— Miegok, mama, tada ir aš miegošiu! — atsakė neatsigrėždamas vaikas.

Lauke kažkas sušvilpė. Tai nakties sargas šaukė savo draugą. Tolumoje atsiliepė antras. Ir vėl viskas nutilo...

— Tuojau prasivers! — tarė vaikelis ir vėl kartojo maldą... Galva jam apsunko ir nusviro ant krūtinės; iš lengvo merkės akys...

— Dievuli, duok mamai sveikatėlės!... — nesąmoningai kartojo lūpelės. O galvutė jam ėjo vis sunkyn...

Iš karto pranyko dangui visos žvaigždutės, lyg būtų pasislėpusios už juodo uždangčio... Tolumoje pradėjo švisti vis aiškiau, skaisčiau... Daugum kėlė aukštyn kažkokia stebūklinga šviesa. Palengva įslinko ir į triobelę. Viskas nušvito. Štai krito skaisčiausias šviesos spindulys, ryški šviesa užpylė vaikeliumi akis... Net užsimerkti reikėjo. "Dangus prasivėrė!" — tarė jis sau ir balsiai pakartojo giliai įsmėgusius žodžius: "Dievuli, duok mamai sveikatėlės"!...

Po to šviesa vėl pranyko, vėl viskas paskeno rūke... Dabar jis išvydo, kad kyla nuo lovos jo motina, eina prie jo, jį apkabina... Ji dabar tokia graži, sveika, tokia, kokią ją matė būdamas mažesnis... Jis iš džiaugsmo sušuko ir puolė jai prie krūtinės. Ji prispaudė jį ir pradėjo bučiuoti, karštai bučiuoti. Laimės pagautas, jis nežinojo, kas daryti. Jis taip pat apkabino savo mamą ir bučiuavo ją dar meiliau, dar karščiau...

Jau senai buvo prašvitę, kai jis pakirdo. Pravėręs akis, apsidairė aplinkui. Atsiminė

jis dabar tą skaisčiąją šviesą, savo maldą į Dievulį... Tyliai atsikėlęs, pažvelgė į patalą.

— Gal ji jau atsikėlė, — tarė sau tyliai, priėjo prie lovos ir prisilenkė prie motinos. O ji gulėjo ramiai, nejudėdama, baltai gelsva, it šventoji...

— Miega! tarė vaikelis.

Ji neatsiliepė.

— Miega!.. — tarė vėl vaikelis ir, paėjęs atgal, laukė motinos atsikeliant.

Įėjo kaimynė Ona. Įeidama subeldė į triobelės duris. Vaikelis, prispaudęs prie lūpų pirštą, tylomis tarė:

— Mamytė miega!..

Kaimynė staiga sustojo ir pažvelgė į ligonį. Paskui, greit pribėgusi, paėmė ją už rankos. Ranka buvo jau atšalus. Onos akys pasruvo ašaromis. Jau ji visa krūtine norėjo sušukti, bet atsiminusi vaikelį, susilaikė...

— Miega!.. — tarė ji vaikeliumi ir paėmė jį už rankos:

Eikim pas mane, kol išbus!..

— Einam... Tik tyliai, kad mamytės nepazadintume.

Bet nuo durų sugrįžęs, tyliai priėjo prie motinos ir atsargiai pabučiavo jos baltą, atšalusią, nuo lovos nusileidžiusią ranką...

— Miegok mamyte! Tavęs daugiau nebekelsiu!.. — rydamas ašaras pratarė vaikelis.

Vertė St. Tautietis.

"Ateitis".

—xx—

Laiškas Jaunamečiams Vyčiams.

(Nuo jauno Lietuvos moksleivio G. Valančiaus, 15 metų amžiaus, "Jaunojo Ateitininko", jūsų, Jaunamečiai Vyčiai, draugo).

BRANGŪS JAUNAMEČIAI VYČIAI!

Už jūrių-marių toli nuo brangiosios Tėvynės, Lietuvos, augate jūs, kaip berželiai bei nendrelės. Aš, vienametis jūsų brolis, lietuvis rašau į jus, kaipo į draugus ir noriu pasidalinti su jumis mintimis bei išpučiais.

Gyvenimo aplinkybės tai padarė, kad jūs esate toli nuo Tėvynės, o mes augame bočių šalelėj, gimtoje žemėje. Jūs augdami tarpe svetimųjų, nematę to krašto, kuriam esate kalti savo gyvenimą, negalite jį įsivaizduoti. Bet iš savo tėvelių žinote, kur randasi tikroji jūsų tėvynė, tikrieji nameliai. Tai-gi iš tos Tėvynės rašau jums laišką. Žinau aš, kaip čia gyvena jūsų tėvelių pažįstamų vaikai, žinau jų norą ir troškimus, norą pasimatyti su jumis, vienminčiai, kartu mokintis, kartu žaisti. Žinau aš tą sodelį, kur jūsų broliukai, sesutės žaidžia su gėlėmis. Jie atsimena ir jus ir labai norėtų parašyti jums laiškučių, tik nežino ar priimsite juos.

Brangūs jaunamečiai-tės Vyčiai-tės! Ar papasakoja jums jūsų tėveliai apie tą kaimą, miestelį, kur jie yra gimę, augę. Ar žinote, kaip tuose kaimuose, miesteliuose gyvena jūsų vienmečiai broliukai, sesutės, kaip mokinasi ir kuomi žada būti užaugę. Jeigu nežinote, o norite žinoti, tai rašykite į "Vyti", vienatinį jūsų draugą Jaunamečių Skyrių ir klauskit ko tiktai norite. Aš ir daugelis kitų, kurie skaito atplaukusį iš užjūrio jūsų "Vyti" atsakysime į visus jūsų klausimus. Aš ir kiti aprašysim jums tuos namelius, tą sodybą, kurią paliko jūsų tė-

vučiai išvažiuodami "laimės šalin", Amerikon. Aš aprašysiu jums mokyklą, kurioje mokinasi jūsų vienmečiai broliai, sesutės, jaunieji Ateitininkai. Aš aprašysiu jums jų darbus, žaislus.

Brangūs jaunamečiai-tės Vyčiai-tės! Skaitykite savo laikraštį "Vyti", kuris nuolat stovi sargyboje jūsų doros, Dievo ir Tėvynės meilės. "Vytis", tai geriausias mokytojas, kuris mokina, kaip turite mylėti brangiąją Tėvynę ir darbuotis dėl jos. Nepasiduokite svetimųjų įtakai, bet saugokit savo lietuvišką dvasią ir patrijotizmą. Virtus svetimtaučiais nebus jums jauku sugrįžus Tėvynėn, kurion jei ne šiemet, ne kitą met, vis-gi kada sugrįžsite. Kiekvienas lietuvis, nežiūrint kur jis gyventų, turi tikrąją savo tėvynę. Gyvendami Amerikoje jūs gyvenate tenai kaip svečiai.

Taigi, brangūs, mokinkitės savo tėvų kalbos, mokinkitės mylėti tikrąją Tėvynę ir užaugus jai tarnauti. Spieskitės į Vyčių organizaciją į Jaunamečių skyrius, skaitykite savo laikraštį "Vyti".

Baigdamas prašau jūsų, vienamečiai mano draugai-gės, atsiliepti į mane per "Vyti". Tegul "Vytis" būna tiltu per platų vandenyną sueiti mums į artymesnę pažintį.

S. Valančius.

Bibliografija ir Kritika.

Mūsų Senovė: Neperiodinis Žurnalas Lietuvos Istorijos medžiagai rinkti. Red. Kun. J. Tumas. Švietimo Ministerijos leidinys. Pirmosios Knygos 176 puslapiai, Kaunas, 1921.

Kokia-gi yra mūsų senovės arba istorijos pažinimo prasmė ir gilusis žmogaus uždavinys tautos auklėjimo reikalui?

Paklauskime, ką p. P. Klimas apie tai rašo: "Praeities pažinimas parodo dar platesnę savo reikšmę, juo giliau jisai tą praeitį siekia. Tuo būdu mes suaugome su mūsų protėviais į vieną draugiją, kuri išlaikė mūsų pačių materialę ir dvasinę buitį ir tampame sąmoningi senų senųjų uždavinių,

siekimų ir idealų vykintojai, taisytojai, tobulintojai. Visuomenės darbuotojas, pažinęs savo visuomenės praeitį, tarytum praregi dabarčiai ir ateičiai. Savo darbe jisai įgija plataus žvilgsnio į tautos, valstybės, žmonijos evoliuciją; jos pagrindines pajėgas įregėjęs, jisai pajunta savo asmeninę reikšmę, atgauna nežinios atimamo įsitikėjimo bei stiprybės ir tuo būdu darosi energingas, atvirai žiūrįs į ateitį, sąmoningas ir tvirtas savo tautos ar valstybės narys-kūrėjas.

"Priešingai, karta, kuri nežino savo tautos istorijos, savo praeities kovų, savo tėvų ir protėvių laimėjimų ir nelaimių, pasiektų ir nepasiektų uždavinių, jų siekimų ir prie-

monių, žodžių, jų gyvybės ir mirties džiaugsmo bei skausmo, — ta karta tegyvena savo dabarties valanda, jos ūkanomis ir giedra, vėjo žaidėjo atpučiamomis ir nepučiamomis” (pusl. 3.).

Be to, domėkimės prof. A. Voldemaro žodžiais: “Ko mūsų visuomenei daugiausia stinga — tai mūsų praeities pažinimo. Kultūrinės tautos skiriasi nuo laukinių kaip tik tuo, kad jos junta ryšį su savo viengėnčiais ne tik su tais, kurie josna įeina dabar, bet ir su buvusiomis kartomis. Šiandie, galima sakyti, yra galutinai pripažinta dėsnis, kad tauta daugiau susideda iš mirusiųjų, nei gyvų. Jie veikia labai galingai į gyvuosius. “Anglijoje — anot žinomo sociologo Le Bono — mirusiųjų nuomonė yra galingesnė, nei gyvųjų”. Nevisada tik žmonės numano aiškiai šį veikimą. Bet visi jaučia šį ryšį tarp gyvųjų ir mirusiųjų... Jausti šį ryšį reiškia gilintis į praeitį. Mažas vaikas neturi praeities... ta prasme, kad jis jos nejaučia ir nemena. Jei sakoma, kad yra tautų, kurios neturėjo istorijos, tai nereiškia, kad pas jas nebuvo jokių įvykių, atmainų. Jei vėl sakoma, kad viena tauta senesnė už kitą, tai vėl nereiškia, kad ji ankščiau kitos pasauly atsirado. Tuo norima tik pasakyti, kad šios tautos pradeda save atminti vėliau, nei kitos... Tik vienas dalykas leidžia skirstyti tautas į istorines ir be istorijos — tai praeities atsiminimas. Kadangi tik išsilavinusios tautos atsimena savo praeitį, už tai istorines tautas vadiname kultūrinėmis, o be istorijos — laukinėmis.

“Aš primenu šiuos daiktus tam, kad parodyčiau, kiek mums svarbu pažinti mūsų praeitis. Mūsų visuomenė, mums beatgimsiant naujam politikos ir tautos gyvenimui, suprato savo instinktu šio reikalo svarbumą. Ar-gi nekeista išrodo iš paviršės pažiūrėjus, kad respublikoniškai Kaunas eiliai gatvių davė mūsų kunigaikščių vardus. Mūsų respublikoniškoji kariuomenė vėl pasirinko tų pat kunigaikščių vardus. Tame fakte kaip tik apsirėškia ieškoimas, jūtimas ryšių tarp dabarties ir praeities. Jei visi lietuviai lygiai jaučia svarbumą ryšių tarp mūsų istorijos ir dabarties, tai ne visi vienodai ją

pažįsta. Kaltė čia ne blogos valios — niekas nestinga noro pasimokyti Lietuvos istorijos, — o aplinkybių; nēr iš kur jos mokytis. Mūsų istorija dar neparašyta. Tiesa pasakius, ir nelengva ją parašyti” (pusl. 103—704.).

Tam tikslui pasiekti ir “Mūsų Senovė” įsikūrė.

Be abejonės, gan žingeidu būtų kiekvienam susipažinti su “Mūsų Senovės” įsikūrimo istorija.

Štai kaip “Mūsų Senovė” dygo: 1921 m., sausio 16 d., 5 val. vakaro Jono Jablonskio buste buvo įdomus “senių susirinkimas”, Povilo Matulionies ir to pat J. Jablonskio sumanymu sukviestas. Atėjo: Čepinskas, Al. Dambrauskas, K. Grinius, J. Jablonskis, A. Kriščiukaitis, P. Leonas, J. Mačiulis, Pr. Mašiotas, P. Matulionis, J. Tumas ir E. Volteris. Viso 11. Visi peržengę 50 metų, kiti net 60. Susirinko verčiami pareigos raštu palikti būsimosiems kartoms savo darytuosius žygius. Tuo pačiu duoti praeities vaizdų; būtent, kurios ir kokios visuomenės bei politinės sąlygos buvo tų žygių pradžia, idant būtų matyti, kaip dabar viskas apkito. Trumpiau sakant, pasiraginti surašyti savo memuarus autobiografiniais apmatais ir išleisti jų vieną ar du tomu. Besvarstant, sumanymas vis plėtės. Darbo objektui paimta Lietuvos praeitis, taip sakant, tebegyvoji, kurios atšvaita — senai ir neseniai; dar pridėta ir nebegyvoji praeitis, kurią galėtų nušviesti žymesniųjų vyrų likusioji korespondencija ir visoki įdomūs bei reti dokumentai, biografijos, net ištisos monografijos... Pasidarė aišku, jog yra reikalingas tam tikras specialis organas, leidžiamas nereguliariniai, serijomis, sulig to, kiek surinks medžiagos. Tai būtų medžiaga Lietuvos istorijai ir, kaipo tokia, ypatingoje globoje Švietimo Ministerijos (p. 76.).

Redaktorium išrinko kun. J. Tumą, o į redakcijos komisiją: prof. K. Bugą, A. Janulaitį ir P. Klimą. Redaktoriui pavesta sustatyti programą ir kreipties į Švietimo Ministeriją. Tai buvo sausio 24 d. To pačio mėnesio 26 d. Švietimo Ministerija užtvirtino.

Parinkus tokius prašmatnius vyrus "Mūsų Senovės" vairotojų, tad ir "Mūsų Senovės" programa be galo simpatinga ir istorijos mokslui naudinga. Čia bent trumpai paminėsime tik svarbiausius programo pagrindus: I. Praeities atminimai, — 1) apie lietuvių sąmonės kilimą ir kėlimą; 2) apie kontrafakciją; 3) apie laikraščius Prūsijos, Anglijos, Prancūzijos ir Amerikos; 4) apie partijų formavimąsi; 5) apie inteligentus, išėivius iš Lietuvos; 6) apie lietuvių spaudos gražinimą; 7) apie Didįjį Karą. II. 1864—1904 mokykla, savoji, lenkiškoji, rusiškoji. III. Valščius ir jo ponai. IV. Religijų santikiai. V. Prieštaravimai Rusų valdžiai ir sukilimai. VI. Sėktantizmas Lietuvoje. VII. Santykiai su svetimomis valstybėmis. VIII. Monografijos žymesniųjų mūsų praeities momentų ir epizodų. IX. Praeities dalykai tautosakoje. X. Raštų žinios, — 1) arkyvų, bibliotekų, muziejų turinys; 2) nežinomieji literatūros raštai; 3) juridiniai dokumentai: "Sądy graniczne", miestų Magdeburgo teisės, Lietuvos statutas, diplomai, heraldika. XI. Valdiškoji ir privatinė darbuotojų korespondencija. XII. Krašto ekonomija. XIII. Pagrobtieji tautos turtai svetur. XIV. Numizmatika sfragistika, ex-libris. XV. Archaiologija. XVI. Mūsų teatro istorija. Menininkai. XVII. Vietų, darbuotojų fotografijos, graviūros. XVIII. Bibliografija historica. XIX. Kronika.

Gi "Mūsų Senovė" pirmųjų savo knygų turiniu atsako užsibriežtam pasirizimui, tikslui, programai. Ir toks tai įvairus ir mokslingas "Mūsų Senovės" turinys. Tik, gaila, kad vietos ir laiko stoka neišgalime nuodugniai peržvelgti "Mūsų Senovės" turinio. Todėliai turime pasitenkinti vos turinio paminėjimu: P. KLIMO: *Senovės tyrimo uždaviniai ir keliai* (3—5); TUMO: *Vyskupo Valančiaus akcija* (6); VACLAVO BIRŽIŠKOS: *Vyskupo Valančiaus bylos* (6—21); A. ALEKNOS: *Vyskupas Valančius ir 1863 m. Manifestacijos* (22—33); A. POVYLIAUS: *Iš kultūros kovų kronikos Šiaulių apygardoje* (34—39); A. DAMBRAUSKO: *Iš Kauno kronikos* (39—52); J. TUMO: *Del spaudos gražinimo*. 1898. Mosė-

džio vikaro J. Tumo akcija. — *Bandymai legalizuoti Draugijas*. 1896 *Mosėdžio Blai-vybės Draugija* (53—63); V. BIRŽIŠKOS: *Slaptosios Draugijos*. 1883. "*Lietuvių Motinėlė*" (63—64); TUMO: *Priemonės Rusų administracijai apgauti* (65); VACL. BIRŽIŠKOS: *Kaip sekės platinti lietuviškos knygos rusiškomis raidėmis* (65—67); J. TUMO: *Lituanica—Lietuviškoji Sekcija slavituros atstovų suvažiavime* (67—70); JURGIO SMALŠČIO — SMOLSKIO VAIŽGANTUI—"*Tėvynės Sargo*" *Sukaktuvėms ir Akrostikas Vaižgantui* (71—72); J. TUMO: *Mokyklų Istorija—Žemaičių Kunigų Seminarija, Lietuvos geradariai 1850 metų*. — KRONIKA: *Kaip "Mūsų Senovė" dygo, "Mūsų Senovės" programos, Prof. Dr. A. Bezenbergerio sukaktuvės ir ĮVAIRYBĖS—Bajoro privalumai* (73—82); A. MACIEJAUSKO: *A. Maciejausko byla del Spaudos gražinimo* (83—88); J. GUTAUSKO: *Lazdijų dokumentai* (88—102); BIBLIOGRAPHIA HISTORICA (103—114); ISTORIJS ŽINIOS KITUR (115—116); VEIKĖJŲ KORESPONDENCIJA: *Lauryno Ivinskio, Petro Vileišio ir Kazimiero Bugos* (117—147); P. RUŠKIO: *Biržių pilis ir jos apylinkės* (148—171); VACLAVO BIRŽIŠKOS: *Nežinomas lietuvių kalba atsišaukimas 22 Sausio 1863 m.* (172—176).

Kaip matome iš smulkiai paimto turinio ir programos, tai "Mūsų Senovės" vairininkai pasiėmė sau tikslu nagrinėti mūsų Tėvynės praeitį ir tuomi statyti tvirtus pagrindus būsiančiai ištirtai ir parašytajai Lietuvos Istorijai. Nėra tai lengvas darbas. Reikalauja daug laiko, triūso ir pajėgų. Bet, "Mūsų Senovės" kūrėjų būrelis, pradėjęs tą sunkųjį ir epokinį uždavinį, stengsis kuoplačiausiai ir kuotikslingiausiai aikštėn iškelti Lietuvos praeitį, tuo pačiu sykiu teiks mums istorinės Lietuvos individualybės pažinimą. Tas, kaip tik ir atitinka, kuomet Liet. Valstybės statosi. Tas, mūsų visuomenę iškultivuos ir sudarys pilną dvasios kultūrą, greta einančią su materiale kultūra. Prie to kultūrinio darbo tvėrimo ir prisidėjimo, ne tik jau atėjo metas, bet ir griežta pareiga. Tad-gi, talkon visi!

Ir, ištikrųjų, galime pasidžiaugti susi-

laukę pirmųjų "Mūsų Senovės" knygų, kuriose telpa Lietuvos praeitis tyrinėjimo ir istorinės medžiagos rinkimų turtai. "Mūsų Senovė" ne tik skaityti, bet ir studijuoti

reikia. Tai svarbiausias leidinys. Nei vienas tėvynainis negali be jo apsieiti. Visi privalėtų jį įsigyti.

A. Tam—as.

Jaunimas Lietuvoje.

(Mūsų korespondentų Lietuvoje).

Krekenava (Panevėžio apskr.). Krekenavos Pavasarininkų kuopa gyvuoja jau nuo 1918 m. 1919 m. užėjus į Krekenavą bolševikams, kuopos veikimas buvo sustojęs, nes dauguma Pavasarininkų stoji ginti Tėvynės nuo bolševikų.

Išvijus bolševikus iš Krekenavos, vietos kunigų — gerb. K. Kazlauskas ir P. Galcko — buvo sušauktas susirinkimas birželio m. 13 d., 1919 m. Išrinkta nauja valdyba. Ir vėl pradėta darbas. Kadangi mažai buvo vyrų ir gabesni buvo išėję į kariuomenę, kuopa nedaug tegalėjo veikti.

1920 m. krekenaviškiai Pavasarininkai daug daugiau nuveikė: surengė du vakarus, būtent! "Ant bedugnės kranto" ir "Genovaitę", vieną gegužinę ir kelius šokių vakarus.

Pradėjus visur organizuoti šaulių būrius, Pavasarininkai pirmiausia sujudo organizuoti šaulių būrį Krekenavoje, kurį įsteigė spalio 4 d., 1920 m., ir kuone visi vyrai įsirašė.

Tais pačiais metais buvo pavojus Tėvynei ir iš lenkų, dėl to krekenaviškiai Pkai Gynimo Komitetui aukojo iš savo kasos 1000 auks. ir keletas išvažiavo į frontą šauliais ginti Tėvynės nuo plėšikų. Vienas Pavasarininkas ir šaulys, J. Gaska, gindamas Lietuvą nuo lenkų—plėšikų, paaukojo net savo gyvybę ant Tėvynės aukuro.

Be to Pavkai rinko auksas tai Gynimo Komitetui, tai kareiviams dovanų šventėms.

Šiomet Krekenavos Pavkų kuopa turi 152 nariu. Visuotini susirinkimai iki lapkričio mėnesio buvo devyni ir du valdybos posėdžiu. Dėl narių apsileidimo šiemet nesurengta nei vieno vakaro, tik buvo surengta viena gegužinė ir savybės vakarėlis. Darbar išrinko vakarų rengimo komisiją, kuri

pradėjo darbą. Tikimės, kad iki Naujų Metų surengs vieną arba du vakarus.

Lig šiol kp. dar neturėjo knygyno. Bė spalio m. 23 d. įvykus visuotinam susirinkimui, tarp einamų klausimų iškilo ir knygyno klausimas. Keliems nariams išrodžius knygyno svarbą, susirinkimas nutarė išrinkti redakcinę komisiją, į kurią pateko šie nariai: kun. K. Kazlauskas, B. Kiaunė ir J. Urbaitis.

Šiomet skaityta šios paskaitos: "Pavasarininkai šeimynoj ir visuomenėj", "Apie alkoolio atsiradimą ir kenksmingumą visuomenės gyvenime", "Pavasarininkai blaivybės dalykuose" ir "Apie vidurinį žmogaus savistovumą".

Į kuopą pareina laikraščių "Tėvynės Sargo" 2 egz., "Ateities" 1 egz., "Trimito" 2 egz. ir "Pavasario" 15 egz. Nors "Pavasario" pareina tik 15 egz. ir tai neišperka viso.

Apgailėtinas Krekenavos Pavkų apsileidimas, tai neskaitymas "Pavasario", nors valdyba per susirinkimus ir ragina skaityti. Tikimės, kad laikui bėgant visi nariai pamils "Pavasari".

Miško Bronius.

Laukuva. (Taur. apskr.). Laukuvos Pavasarininkų kuopa, vadaujant kun. H. Prialgauskiui, antrus metus labai puikiai gyvuoja. Turi savo knygyną, daro mėnesines paskaitas, rengia vakarėlius, nesigaili savęs pasidarbuoti dėl jaunimo švietimo.

Šių metų 16 d. spalio surengta vakarėlis. Vaidinta "Pirmas degtindaris". Labai puikiai pasisekė. Ypač gražiai atvaidino savo roles P. Kanusiškis — Artojo, J. Bagdonas — Vėlnių Viršininko, ir J. Mališka — Artojo vėlnio. Publikos buvo labai daug, net vietų trūko ir visi buvo patenkinti. Jaunimo koras vedamas S. Jurgučio padainavo keletą dainelių. Vakaras baigta 12 val. nak-

ties. Gražu būtų, kad visur Lietuvos jaunimas savo pasilinksminimus baigtų 12 val. nakties, o ne baldytusi ligi ryto 8 val.

Zansiniškis.

Alvitas, (Vilkaviškio apskr.). Jaunimas nubudo ir žymiai vėliaus už kitus pradėjo spiestis Pavasarininkų kuopon. Jis neleidžia veltui laiko, bet uoliai ėmėsi darbo, siekdamas savo idealo, vadovaujant obalsiui "Dievas ir Tėvynė".

Susirinkimai daroma kas mėnesis ir tankiau. Narių kuopa turi suvirš 200, didesnė pusė yra merginos. Gaila, kad lig šiol neturime savo knygynėlio, iš kurio galėtume semti apšvietos.

Laikui bėgant, tikimasi viską įsigyti ir visus trukumus prašalinti bei atitaisyti.

Vincas.

Šakiai. Šakių miestas — gana skurdus Lietuvos kampelis. Dar svetimųjų priespaudos metu jis buvo veik visai apleistas, apmiręs. Materialiais bei dvasiniais žmonių reikalais maža kas tesirūpino. Retas šviesos spindulėlis pasiekdavo šią apylinkę.

Dabar Šakiai yra apskričio centras. Gyvenimas čia reiškiasi gana įvairiai. Žmonės burias į draugijas. Yra įkurta 1917 m. "Žiburio" Draugijos gimnazija.

Apylinkės kaimuose yra gana daug jaunimo norinčio lavintis, ieškančio gyvenime tikrųjų kelių Aukščiausiajam Idealui siekti. Tasai susipratęs bemokslis kaimo jaunimas, susibūręs Pavasario Sąjungon, ragina ir kitus draugus (es) susiprasti.

Jaunimą organizuoti čia pradėta dar okupacijos metu. 1918 met. įsteigta parapijinė "Pavasario" Sąjungos kuopa, ligi šio laiko gyvuojanti. Daug pasidarbavo jaunimo tarpe, pirmas pradėdamas jį organizuoti, vietinis vikaras kun. A. Vaitekaitis.

Kuopa turi savo knygyną, kuriuo nariai gana uoliai naudojami. Rengiami vakarai; pelnas skiriamas knygoms įsigyti, organui sušelpiti ir kitiems reikalams. Susirinkimuose skaitomos paskaitos, parinkti iš knygų straipsniai, svarstoma bėgamieji reikalai, deklamuoja. Susirinkimui pasibaigus jaunimas dažnai padainuoja. Blaivia pakilusią dvasią jaunimas skirstos namo prie kasdieninių darbų, kurie juos laukia po šventadienio poilsiui.

Kilnūs obalsis — Dievui ir Tėvynei — organizacijos kelrodis, taip dažnai mūsų kartojamas ir mūsų dainose skambas, lai spindi visuomet ir darbuose. Tai atsieksim giliai jį supratę ir įdiegę savo širdysna!

B. L—tė.

Kas Jaunimo Veikiama

MAHANOEY CITY, PA.

Spalių 30 d. vietinės L. Vyčių kuopos įvyko susirinkimas, kuriame kuopon įsirašė šie nauji nariai: Ona Grebliūnaitė, Marijona Šataitė, Florencija Petroševičiūtė, Vladas Lozmanas ir Emilija Kiniauckaitė.

Nutarta pasiūsti aukas Vyčių spaustuvei, kurias sudėjo po 2 dol.: kun. J. Čėsna, K. Žeglis; po 1 dol.: Z. Rutkauskaitė, P. Kubertavičius, M. Geležėlė, V. Jusaitis, S. Klapatauskas, A. Bobinas, J. Masis, P. Norkūnas, O. Anceravičiūtė, M. Budrevičiūtė, K. Pangonis, J. Klokis; po 50c.: ponija Jusaitienė, Pr. Aleksa, J. Zubris, A. Bendrikis, E.

Slaveckiūtė ir P. Žaliūtė. Smulkesniais sumesta 1 dol. 75c. Viso 20 dol. 75c.

Be to paskolos "Vyčio" spaustuvei davė P. Norkūnas — 5 dol., P. Kubertavičia — 10 dol., J. Masis — 5 dol. Kiti pasižadėjo duoti vėliaus.

Išduota atskaita iš vakaro, kuriame buvo vaidinta "Gyvenimo Verpete". Padengus visas išlaidas, gryno pelno liko 71 dol. 10c. Pelnas padalintas taip: pusė parapijai, pusė kuopos reikalams.

Mūsų kuopa nors gerai gyvuoja, bet turi ir priešų. Nieko stebėtina, kad visi laisvamaniai yra Vyčių priešai. Bet stebėtina, kad tokių priešų randasi ir iš katalikų tarpo. Pavyzdžiui, per Vyčių vakarą pastebėta, kad žmonės priklausa prie kitų katalikiškų draugijų stovėdami ant kampų atkalbinėjo žmones neiti Vyčių vakaran. Susipratę žmo-

nės tečiau neklausė ir publikos buvo gana daug.

Naujų Metų vakarą kuopa vėl rengiasi statyti scenoje trijų veiksmų komediją "Aukso Dievaičiai". Vakaras bus Norkevičių svetainėje.

Sausio 11 d. toje pat svetainėje kuopa rengia šokius. Be to rengia dar vieną pasilinksminimo vakarą. Laiką ir vietą paskelbs Rengimo Komisija.

Kad mūsų organizacija išaugtų viena didžiausių, kuopa išrinko ir įgaliojo tris narius, būtent Stasį Klapatauską, Vaitiekų Jusaitį ir Petrą Kubertavičių, liuosame laike apvažiuoti artimas kolonijas, kur nėra Vyčių kuopų; pasitarus su vietos gerbiamais klebonais bei svietiškiems veikėjais, kviesti lietuvių jaunimo susirinkimus, tvirti Vyčių kuopas, o vėliau organizuoti Vyčių Apskritį. (Dieve padėk tame kilniame darbe — Red.)

Pastarojo susirinkimo nutarimu, tolesni kuopos susirinkimai bus laikomi paskutinį sekmadienį kiekvieno mėnesio, Norkevičių svetainėje. Visi kuopos nariai prašomi įsidėmėti.

Kaz. Žeglis, Prot. Rašt.

Administracijos prierašas. Paskolas ir aukas spaustuvei gavome, už ką širdingai dėkojame. Labai girtinas kuopos sumanymas organizuoti L. Vyčių kuopas tose kolonijose, kur dar jų nėra. Geriausių pasekmių.

V. Rūkštalis, Centro Rašt.

—xox—

HOMESTEAD, PA.

Iš L. V. 11-tos kp. veikimo.

Per pirmą pusmetį šių metų mūsų kuopa buvo lig apsnūdus. Bet užstojus antram pusmečiui pradėjo judintis taip, kad nūdien visi jau stojo dirbti kiek tik kuris pajėgia. Štai kas mūsų kuopos yra nuveikta antrame pusmetyje.

Koncertas.

Gegužio 8 d. Carnegie Library svetainėje įrengta poniai Greičienei koncertas, bet dėl esančio nedarbo ir dėl prasto išgarsinimo koncertas nelabai pavyko.

Ggužinė.

Rugpjūčio 7 dieną ant Homeville ūkės (farmos) įrengta gegužinė. Pradėjus žmonėms rinktis užėjo lietūs, kuris sulaukė žmones nuo važiavimo. Lietui šiek tiek apstojus, kurie ir buvo jau atvažiuavę pasileido namų link.

Balius.

Spalių 3 d. Slavų sakalų svetainėje buvo balius, kuris pusėtinau pavyko. Atsilankiusiai publikai labai patiko darbščių šėmyninkų vaišinimas skaniais užkandžiais.

Vakaras.

Lapkričio 20 d. Slavų sakalų svetainėje, įrengta vakaras. Vaidinta "Genovaitė" Vaidinimas, gerb. kunigų S. Čepanonio ir J. Garveckio, ir varg. S.

Kimučio pasidarbavimu gražiai išėjo. Ypatingai reikia pagirti tuos, kurie turėjo svarbiausias roles, būtent: Genovaitės — Oną Pikučiūtę, Sigito — Vincą Krauzlį ir Golio — Praną Švetkauską.

Darbas nesustoja.

Pamačiusi visuomenės užuojautą kuopa dar didesne energija pradėjo veikti.

Paimta mokinties veikalas "Nelaimingiausia višame pasauly" kurio autorium yra vietinis vargonininkas S. Kimutis, nors dar neseniai yra atvykęs į Homestead'ą, bet jau plačiai praplėtė darbą jaunimo tarpe. Lapkr. 27 d. susirinkime nutarta Naujų Metų vakare įrengti savybės vakarėlį. Tie faktai rodo, kad mūsų kuopa nors nėra skaitlinga nariais, bet veikli. Beto priklauso prie A. L. R. K. Federacijos 6-tojo skyriaus. Lapkr. 20 d. susirinkime nutarė pirkti L. L. Paskolos Boną. Taigi, L. V. 11-ta kp. sparčiai žengia pirmyn su savo obalسي "Dievas ir Tėvynė".

Kp. Koresp.

—xx—

CHICAGO, ILL.

Brighton Park.

Šioje kolonijoje gyvuoja Lietuvos Vyčių 36 kuopa, jauniausia savo numeriu Chicagoje. Nei vienai kuopai Chicagoje nei provincijoje gal neteko pergyventi tiek juodų dienų, kiek teko 36 kuopai.

Nesulaužomą ištvėrę ji parodė porą metų atgal, kad vienu tarpu moraliai ir materialiai buvo nuskriausta. Bolševikuoja elementai, prisidengę katalikystės skraiste netik kuopą šmeižė, šiepė, bet buvo surengę net programą, kad atbaidyti jaunimą ir nuslopinti jos veikimą. Tečiau darbas ir pasišventimas pergalejo visus pavojus ir nūdien mūsų kuopa daugiau negu tris kart didesnė kaip buvo metai kiti atgal.

Visas kuopos veikimas reiškiasi įvairiose sekcijose, kaip tai: Dramos, Sporto ir kitose. Be to šiemet suorganizuota mišrus koras, kurį veda p. Kostas Gaubis, Bethoveno Konservatorijos Piano Skyriaus mokytojas. Kadangi dramose sekcija yra seniausia, dėl to ir tenka pirmiausia pažymėti jos veikimą.

Dramos sekcijos veikimas pasidarė žymesnis nuo 1918 m., kada atvykę iš Cleveland, O. apsigyveno Brighton Parke ir persikėlė ton kuopon uolūs Vyčių darbuotojai p. Sakalauskai (Sakalai), kuriems paėmus Dramos sekcijos vairą, pastatyta scenoje eilė geresnių veikalų; kai-kurie tų veikalų (pav. "Grafas— Kaimiečio bernas", "Desenzano Mergelė", "Sibiro Žvaigždėlė"), publikai reikalaujant, buvo po du, tris kart atkartoti kitose vietose.

Šiemet, lapkr. mėn. 16 d., School Hall svetainėje, vėl teko matyti scenoje naujas veikalas — "Žiemos Ledai", kuris gerai pavyko, nors kai-kurie vaidintojai pirmą kartą pasirodė scenoje. Ypač pasižymėjo p. Kastas Žaromskas, Adelė Mazeikaitė, Elena Statkienė, Mariona Jocaitė, P. Balčiūnas, J. Stankus ir A. Šrupša. Po vaidinimo kuopos koras

Mariona Mačūtukė-Brazauskienė,

lapkričio 25 d., š. m., susituokė su Juozu Brazausku, Šv. Jurgio Bažnyčioje, Cleveland, Ohio.

Vytė M. Brazauskienė daug yra pasidarbavus L. Vyčių 25 kuopoje ir Šv. Jurgio bažnytiniam kore; turi gražų balsą ir yra didelė scenos mėgėja.

Ilgo ir laimingo gyvenimo.

padainavo dvi daini. Publikos buvo daug ir pelno, galima spėti, liks nemažai.

Vasario 5 d. Dramos sekcija rengiasi statyti scenoje premijuotą Blaivybės konkurse trijų veiksmų dramą "Sugriuvęs Gyvenimas". Tikimasi, kad tas veikalas, kaip ir "Sibiro Žvaigždė" reiks kelius sykius pakartoti.

Sporto sekcija nors dar yra jauna, nes tik praeitą vasarą susitvėrė, tečiau savo veikimu jau gali pasigirti. Reikia pažymėti, kad toje sekcijoje yra gabių ir patyrusių sportininkų. Praeitą vasarą sviedininkų ratelis kelius kartus lošė su svetimtaučių sporto klubais ir kiekvieną kartą laimėjo. Ateinančią vasarą sviedininkų skyrius, be abejonės, labiau praplės savo veikimą ir dar plačiau pasiskelbs.

Šiuo kartu tiek.

P—tė.

—xx—

NAGIARA FALLS, N. Y.

Vakaras.

Šių metų lapkr. 20 d. Liet. Vyčių 92 kuopa buvo įrengus vakarą su įvairia programa. Programa ėjo tokioje tvarkoje:

Visų pirma Nagiara universiteto studentas paaiškino programos turinį. Po to koras, vedamas vargonininkės F. G. Laučiūtės, padainavo keletą dainų. Audimo B-vės atstovas kalbėjo apie Lietuvos pramonę ir daile.

Po trumpos pertraukos vaidinta komedija "Gudri našlė", kuri gerai išėjo. Našlės rolėje buvo V. Zakarauskas, P. Volungevičius — Bitės, T. Stančius — Barsukovo, A. H. Urbonas — daktaro, O. Graženiūtė — tarnaitės, P. Jančiuliūtė — burtininkės,

V. Veikšnoras ir K. Urbonas — ūkininkų.

Programa baigta tautos imnu. Publikos buvo pilna svetainė.

Valio Nagiara Falls Vyčiai! Dabar žiemos laikas, taigi daugiau įrengkit tokių vakarų.

A. H. U.

—xox—

CLEVELAND, OHIO.

Savybės vakarėlis.

Lapkričio 22 d. L. Vyčių 25 kuopa buvo įrengus savybės vakarėlį: Skanią vakarienę pagražino kalbės, dainos, Lietuvos tautinis ir Vyčių imnai.

Paskutiniu laiku vietos smuklininko leidžiama pirmieviška "Dirva" virto į žemos rūšies plėtininkę. Ji su nešvariu savo liežuviu plepa visokių niekų, bet naudos iš to neturi nei už supuvusį centą. Jos šmeižiami Vyčiai dar labiau auga ir smarkiau darbuojasi, nepaisydami kas kur loja.

Š—s.

—xox—

AMSTERDAM, N. Y.

Veikliausia Amsterdamo draugija yra L. Vyčių 100 kuopa. Susispietęs jom visas susipratęs jaunimas nenuilstančiai darbuojasi Tėvynės ir Bažnyčios naudai. Spalių 16 d. kuopa buvo įrengus nepaprastą vakarą-prakalbas. Kalbėjo didelis Vyčių prietelius, Centro Literatinės Komisijos narys, gerb. kun. A. Tamoliūnas, kuris savo gražiais raštais puošia mūsų organą "Vyti". Jis išrodė, kokia nauja yra jaunimui priklausyti prie L. Vyčių ir kokią blėdį daro lietuvių jaunimui priklausimas prie svetimtaučių draugijų-organizacijų. Paskui kalbėjo p. A. Domeika, ragino jaunimą, kuriam aplinkybės leidžia, mokyties, neleisti veltui brangaus laiko. Trečiu kalbėtojum buvo svečias p. M. Kerbelis, uolus Vyčių darbuotojas. Jis aiškino organizacijos siekius ir uždavinius. Ragino tėvus, kad savo vaikus leistų priklausyti prie kilnios Vyčių organizacijos.

Šios prakalbos daugeliui amsterdamiečių atvėrė akis, kurie pirmiau, prieš suklandinti, su panieka žiūrėdavo į Vyčius ir jų veikimą.

Po prakalbų suruošta draugiška vakarienė svečiui M. Kerbeliui pagerbti, kuris netrukus turėjo važiuoti Bostonan užimti "Darbininko" administratoriaus kėdę.

Vakarienė pamarginta gražiomis, pritaikintomis p. Kerbelio asmeniui, gerb. klebono kun. J. Židanaivičiaus, gerb. kun. A. Tamoliūno ir kai-kurių Vyčių kalbelėmis. Buvo ir deklamacijų.

Spalių 23 d. kuopa buvo įrengus vakarą, kurio programa susidėjo iš šių dalykėlių: 1) Jau atgimsta mūsų brangi Lietuva, jautriai padeklamavo V. Kisieliūtė; 2) "Pas močiutę augau" ir "Pas tėvelį augau" (dvi daini) solo padainavo S. Puriūtė; 3) "Cigonės atsilankymas", dialogą, gražiai atliko M. Žukauskaitė ir S. E. Vasiliauskaitė; 4) "Kareivio priėmimas", dialogą, taip-pat gražiai atliko Veron. ir Stefanija Kisieliūtės. Pastarosios ypač prijuokino publiką; 5) Atvaidinta

komedijėlė "Sulig naujausios mados". Veikaliukas išėjo neblogai; 6) Monologą "Mezgelis nepadėjo" pasakė V. B. Rusilas. Jo monologas visiems patiko; 7) Aštuonios merginos pašoko tautinį šokį; 8) "Jaunųjų dienelių svajonės", žaidimą, varg. A. Grigoravičiui pianu lydint, gražiai atliko aštuonios merginos. Šitas žaidimas buvo itin gražus — iš supintų aštuonių kaspinių padaryta Lietuvos vėliava. Programa baigta Lietuvos tautiniu imnu ir patenkinta publika skirstėsi į namus.

Garbė Amsterdamo L. Vyčių 100 kuopai už tokį gražų įrengtą vakarėlį. Geistina, kad tokių vakarėlių būtų kuotankiausia.

Rūtelė.

CHICAGO, ILL.

(Bridgeportas).

Lapkričio 13 d. L. Vyčių 16 kuopa buvo įrengus koncertą. Programoj dalyvavo geriausiai mūsų artistai-dainininkai, kaip p. Maria Janušauskienė, B. Sersevičienė, J. Ramanauskas, P. Sauris, vietos Šv. Jurgio par. vargonininkas. Dainos (solai, duetai) publikai labai patiko. Visi dainininkai po kelius kartus turėjo pakartoti savo dainas.

Po programos buvo šokiai ir žaidimai, kurie tęsėsi ligi vėlumai.

Koresp.

CHICAGO, ILL.

Dievo Apveizdos parap.

Lapkričio 20 d. parapijinėje svetainėje L. Vyčių 4 kp. buvo įrengus vakarą. Vaidino trijų veiksmų komediją "Piršlybos". Vaidinimas pavyko gerai, nes šiam veikalui rezisoriavo ir svarbiausią rolę vaidino p. Justas Balsis, L. Vyčių Chicagos Apskričio Dramos sekcijos vedėjas. Kaikuriuose vietose buvo daug širdingo juoko. Veikalas publikai patiko. Tiksliai tvarkos dabotojams svetainėje galima būtų padaryti maža pastabėlė, kad kitą kartą neleistų vaikams apgulti estradą, nes būdami taip publikos ir vaidintojų neramiu užsilaikymu kenkia ir vieniems ir kitiems.

Pertraukoje trumpai kalbėjo p. Mikas Bagdonas, St. Seimo, Krikščionių Demokratų bloko, narys. Aukų Krikš. Dem. paremti surinkta virš 20 dolerių.

Visas vakaro pelnas paskirtas parapijos reikalams.

Buęs.

Iš Centro Raštinės.

NAUJI NARIAI, PRISIRAŠĘ PRIE LIET. VYČIŲ
IR ĮREGISTRUOTI CENTRE PO 9-tojo SEIMO.

Prie Centro.

1. Uršulė Mikočionaitė, Providence, R. I., 2. Mikalina Blažauskiūtė, New Britain, Conn., 3. Jonas J. Liudvinaitis, Linden, N. J.

Prie 4-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (4) Rožė Gerdauskaitė, 2. (5) Zofia Budvitaitė, 3. (6) Petronėlė Klevinskaitė, 4. (7) Stef. Satkauskaitė, 5. (8) Makasija Radžiūnaitė, 6. (9) Jieva Zieniūtė, 7. (10) Victor E. Mikaitis, 8. (11) Juozapa Savickaitė.

Prie 5-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (12) Juozas Krivickas, 2. (13) Jokūbas M. Paulukonis, 3. (14) Marijona Kaminskaitė, 4. (15) Anelė Kaminskaitė, 5. (16) Marijona Norbiūtė.

Prie 6-tos kuopos, Hartford, Conn.

1. (17) Petras Babickas.

Prie 7-tos kuopos, Waterbury, Conn.

1. (18) V. Babarskas, 2. (19) Vincas Baltrušis, 3. (20) Paulius Bukauskis, 4. (21) Jonas Orintas, 5. (22) Juozas Širvila, 6. (23) Juzė Širvilienė.

Prie 10-tos kuopos, Athol, Mass.

1. (24) Paulina Baltrešiūnaitė, 2. (25) Antonina Damošūnaitė, 3. (26) Jonas Navitskas, 4. (27) Ona Vistartaitė, 5. (28) Ona Puscūūtė, 6. (29) Adelija Monkevičiūtė, 7. (30) Stanislovas Vaitekūnas.

Prie 12-tos kuopos, New York City, N. Y.

1. (31) Alex. Mathews.

Prie 13-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (32) Domininkas Klimas, 2. (33) Katrina Mikaliūnienė, 3. (34) Ona Gečaitė, 4. (35) Marijona Baltrukonaitė, 5. (36) Aliena Šilbukaitė, 6. (37) Ona Malokauskaitė, 7. (38) Zofija Martinkaitė, 8. (39) Zofija Pukelaitė, 9. (40) Vytautas Briedis, 10. (41) Rozalija Arnašaitė, 11. (42) Franciškus Gričius, 12. (43) Amilija Hermanaitė, 13. (44) Zofija Navickaitė, 14. (45) Feliksas Aštrauskas, 15. (46) Kazimieras Galra, 16. (47) Elena Vaitekaitė, 17. (48) Domicelė Milkeraitė, 18. (49) Antanina Šidlauskaitė.

Prie 14-tos kuopos, Cicero, Ill.

1. (50) Marijona Gudiūtė, 2. (51) Ona Daineliūtė.

Prie 16-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (52) Kazimieras Krutulis.

Prie 17-tos kuopos, So. Boston, Mass.

1. (53) Ona Rainiūtė, 2. (54) Jonas Skuduris,

Prie 18-tos kuopos, Cambridge, Mass.

1. (55) S. Pauras, 2. (56) E. Povilaičiūtė, 3. (57) V. Šereika, 4. (58) V. Janeliūnas, 5. (59) Jonas Dobilas.

Prie 20-tos kuopos, Nashua, N. H.

1. (60) Jurgis G. M. Česna.

Prie 23-čios kuopos, Philadelphia, Pa.

1. (61) Antanina Pečiukevičiūtė, 2. (62) Am. Miliūtis, 3. (63) Petras Tartalis.

Prie 24-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (64) Bernice Zupkiūtė, 2. (65) Rozalija Lipnickaitė.

Prie 25-tos kuopos, Cleveland, Ohio.

1. (66) Adomas Beržinskas, 2. (67) A. J. Jukšaitis, 3. (68) Petras Palšis, 4. (69) Jonas Augustaitis, 5. (70) Vincas Šaparaitis, 6. (71) Julija Palšiūtė, 7. (72) Ona Rutkelaitė.

Prie 26-tos kuopos, Worcester, Mass.

1. (73) Pranas Visminas.

Prie 27-tos kuopos, Norwood, Mass.

1. (74) Apol. Stasaitė, 2. (75) Adomas Šidlauskas, 3. (76) Antanas Keršis, 4. (77) Domininkas Saliūta, 5. (78) Dabrys Kakanauskas, 6. (79) Juozas Venckus.

Prie 33-čios kuopos, Montreal, Canada.

1. (80) Jonas Aučius, 2. (81) Jonas Lieskevičas.

Prie 36-tos kuopos, Chicago, Ill.

1. (82) P. Balčiūnas, 2. (83) Jonas Gotautas, 3. (84) Anton Dubitskis, 4. (85) Povilas Balčiūnas.

Prie 38-tos kuopos, Kenosha, Wis.

1. (86) Klemensas Kelpša.

Prie 47-tos kuopos, Waukegan, Ill.

1. (87) Branislovas K. Masilunas, 2. (88) Liudvikas Narkus.

Prie 48-tos kuopos, Springfield, Ill.

1. (89) Margarieta Spudaitė, 2. (90) Ona Buževičiūtė, 3. (91) Adelė Kersiūtė, 4. (95) Antanas Yakštis, 8. (96) Apolonia Kudžgulis, 9. (97) Augustinas Vysmauskas, 10. (98) Julia Sivinkūnaitė, 11. (99) Franciškus Stronila.

Prie 51-mos kuopos, Sheboygan, Wis.

1. (100) Stanislovas Gerdvilas.

Prie 68-tos kuopos, Wanamie, Pa.

1. (101) Antanas Zdanevičius, 2. (102) Laurinas Sluzelis, 3. (103) Kaz. Vaičiūnas, 4. (104)

- Vincas Kašėta, 5. (105) Jonas Vinickas, 6. (106) Antanas Bieliauskas.

Prie 78-tos kuopos, Lawrence, Mass.

1. (107) Eugenia Norkūnaitė, 2. (108) Z. V. Norkūnas, 3. (109) Bronė Buoliūtė, 4. (110) Juozapas Juozukevičius, 5. (111) Elzbieta Getaututė, 6. (112) Bernardas Jaura.

Prie 79-tos kuopos, Detroit, Mich.

1. (113) Franciškus Bukšaitis, 2. (114) Adelė Baikunskaitė, 3. (115) Ona Šeiriūtė, 4. (116) Veronika Bukantaitė, 5. (117) Salomėja Bukantaitė, 6. (118) Franciška Kabaškiūtė, 7. (119) Ona Kačinskaitė, 8. (120) Antanas Kakanauskas, 9. (121) Jonas Kiršauskis, 10. (122) Ona Šnairiūtė, 11. (123) Simanas Valiūnas, 12. (124) Petras Bukantis, 13. (125) Ona Stankiūtė, 14. (126) Ona Stanoliūtė, 15. (127) Mikalina Petrauskiūtė, 16. (129) K. Krištopaitis.

Prie 84-tos kuopos, Chicago Heights, Ill.

1. (129) Antanina Keicaitė, 2. (130) Antanina Malinauskas.

Prie 85-tos kuopos, Westville, Ill.

1. (131) Antanas Aleliūnas, 2. (132) Pranas Gámuliauskas, 3. (133) Ona Juozaitė, 4. (234) Adomas Pocius.

Prie 92-ros kuopos, Niagara Falls, N. Y.

1. (135) Motiejus Keršis, 2. (136) Paulina Jančiulaitė, 3. (137) Jonas Noreika, 4. (138) K. Ciberka, 5. (139) Eizbieta Celešiūtė.

Prie 97-tos kuopos, Akron, Ohio.

1. (140) Jieva Survidienė.

Prie 100-tos kuopos, Amsterdam, N. Y.

1. (141) J. Grimantas.

Prie 102-ros kuopos, Detroit, Mich.

1. (142) V. Miškinis, 2. (143) Anastazija Mokevičiūtė, 3. (144) Adelė Snyder, 4. (145) Ona Vismantaitė, 5. (146) Marijona Brindziūtė, 6. (147) Juozas Stigmanas, 7. (148) Jonas Podzius, 8. (149) Tamas Kootcillas, 9. (150) Jurgis Bilaitis, 10. (151) Ramaldas Adomaitis, 11. (152) Juozas Sakalauskas,

Prie 104-tos kuopos, Mahanoy City, Pa.

1. (153) Stanis. Barneckis, 2. (154) Bermonda Juškevičia, 3. (155) Jonas Kubertavičia, 4. (156) Antanas Aidukaitis, 5. (157) Ona Anzeriavičiūtė, 6. (158) Emilija Žarnauskaitė, 7. (159) Julė Kralikiūtė, 8. (160) Ona Jaunlevičiūtė, 9. (161) Petronėlė Aidukaičiūtė, 10. (162) Zabelė Jusiavičiūtė, 11. (163) Juozas Ambroziejus, 12. (164) Ona Reklaičiūtė, 13. (165) Jonas Baukus, 14. (166) Antanas Pilipavičia, 15. (167) Magdalena Zardeckiūtė, 16. (168) Mikolina Svečiūtė, 17. (169) Juozas Moliu-

V. Rukštalis, Centro Rašt.

Bridgeport Clothing Co.

J. PETRAUSKAS, Pres.

DIDELĖ KRAUTUVĖ

VYRŲ IR VAIKŲ DRABUŽIŲ

Didelis pasirinkimas Overkotų ir Siutų vėliausios mados ir vėliausio audimo.

Vėliausios mados Čevėrykų, Skrybėlių ir Marškinių.

3246-48 South Halsted Street

Chicago, Ill.

Lietuvos Vėliavos

Jeigu širdyje Tautos meilė dega; gairink ją viešai, iškeldamas nors mažą savo šalies vėliavą.

Puoškime tą puikią trispalvę Lietuvos gerbove savo namelį pagal išgalės.

Jūsų patarnavimui, mes dirbame vėliavos įvairių didumų ir vertės. Pareikalaukite informacijų.

Draugijų ženklai, šarpos ir įvairios reikmenės, tai mūsų specialūs ir ilgų metų praktika, tai liūdi ja tūkstančiai organizacijų apie darbą. Atmink savuosius.

M. A. Norkunas

16 PLEASANT ST. LAWRENCE, MASS.

V. W. RUTKAUSKAS

ADVOKATAS

Ofisas Didmiestyj:

29 South La Salle Street

Kambarys 324

Telefonas: Central 6390

Vakarais, 812 W. 33rd St.

Telefonas: Yards 4681

Amerikos Lietuvių MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbu, aritmetikos, knygvedystės, stenografijos, typewriting, prekybos telių, Suv. Valstijų istorijos, abėlės istorijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilietybės, dailarašystės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos po pietų: vakarais nuo 6 iki 10 va.

3106 So. Halsted St.

Chicago, Ill.

SENA ISTAIGA

Čevėryku Bridgeporte

Isteigta 1907

TETER BROS.

3415 So. Halsted St.

Chicago, Ill.

Beethoveno Muzikos Konservatorijos Pranešimas

Šiais metais tapo inkorporuota su valdiškomis teisėmis. Diplonfai išduodami baigusiems įvairias muzikos šakas. Mokslo metas prasidės rugsėjo (Sep.) 1 d., 1921 m.

MOKYTOJAI:

PIANO:

Antanas S. Pocius,
Kastantas Gaubis,
Bronius Lauraitis.

DAINAVIMO:

Ona Pocius,
Dwight Edrus Cook.

SMUIKAVIMO:

Chas. A. Biciūnas.
Helena Frazer,

Apart to išguldoma teorija, harmonija ir muzikos istorija.

ANTANAS S. POCIUS, Vedejas

3259 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.
PHONE BOULEVARD 9244

SKYRIUS: 4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILLINOIS

Telephone State 8347

KELIONĖ IR PINIGAI Į LIETUVĄ

Jeigu Tamstos norite, kad grįžti Lietuvon su kuogeriausiu aprūpinimu ir kad Tamstos neturėtumėt nesmagumų, tai važiuokite per bendrovę Baltic State Development Corporation.

Taipogi jeigu Tamstos siunčiate pinigus į Lietuvą, tai ciūskite per minėtą bendrovę, nes pinigai išmokami į 4 savaites, o jeigu reikalinga skubiai, tai į 6 dienas telegramu.

Bendrovė atgabena iš Lietuvos kuogeriausiai. Visokios informacijos dykai.

BALTIC STATES DEVELOPMENT CORP.
35 So. Dearborn St. Room 205 Chicago, Ill.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinų į Lietuvą nusiųsti. Greitume nusiųtimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorėių agentūra į Liepoją, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siūskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

Phone Yards 7282

CHARLES SIGN WORKS

Lietuvis Iškabų Tapytojas

Adara dieną ir vakarais ligi 9 valandos Lietuvėi privalo visados remti savas įstaigas.

3153 So. Halsted St. Chicago, Ill.